

ΤΟ «ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ» ΜΙΧΑΛΗΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΤΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ, ΜΙΑΣ ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΑ “ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ” ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΔΙΕΝΕΞΗΣ ΠΟΥ ΑΓΓΙΖΕΙ ΟΜΩΣ ΟΛΟ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ, ΒΙΑΙΗΣ, ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΥΠΟ { ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ }

ΜΙΧΑΛΗΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

VS

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

VS

ΜΙΧΑΛΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

alexstefanopoulos@yahoo.com

**ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ -ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ & ΚΥΠΡΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ για την δικαστική Διένεξη μεταξύ Μιχαήλ Ιγνατίου / Αλέξανδρου Στεφανόπουλου**

**-ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΜΠΛΕΚΟΝΤΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΜΜΕ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ -
ΣΕ ΜΙΑ ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ «ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ» ΔΙΕΝΕΞΗ**

**-ΠΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΗ ΧΥΔΑΙΟΤΗΤΑ (ΕΝ
ΑΓΝΟΙΑ ΤΟΥΣ) ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ**

-Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

**-ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ
ΚΥΠΡΟ, ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΙΣΧΥΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
«ΑΝΩΝΥΜΩΝ» ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ STATE DEPARTMENT «ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ» ΜΟΝΟΝ
ΣΤΟΝ ΜΙΧΑΛΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ**

**-ΠΩΣ ΠΡΟΣΒΑΛΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΘΟΔΟΙ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ**

**-ΠΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΜΕ ΝΑ ΟΔΗΓΗΘΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ**

-ΠΩΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΟΥ ΑΠΕ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

**ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΜΕΓΙΣΤΗ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ ΠΗΓΗ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΚΑΘΕ ΕΙΔΗΣΗΣ ΠΟΥ
ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΣΕ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ STATE DEPARTMENT ΕΙΔΙΚΩΣ ΑΝ ΑΥΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ
ΩΣ «ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ» ΕΙΔΗΣΗ, ενώ ΔΕΝ ΑΝΑΡΤΑΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ
ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΥΠ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
(STATE DEPARTMENT)**

ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΒΓΑΖΕΙ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ...

«ΤΡΟΦΗ» ΓΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟ...

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

«Για να είσαι πειστικός, πρέπει να είσαι πιστευτός. Για να είσαι πιστευτός, πρέπει να είσαι αξιόπιστος. Για να είσαι αξιόπιστος, πρέπει να είσαι αληθινός».

Edward R. Murrow, 1908-1965, Αμερικανός δημοσιογράφος

2020.02.02

Φίλες / Φίλοι,

Συναδέλφισσες / Συνάδελφοι (επαγγελματίες και μη)

Δημοσιογράφοι,

Αξιότιμες Κυρίες / Κύριοι

Ο Όσκαρ Ουάϊλαντ (Ιρλανδός συγγραφέας 1854-1900), μιλώντας για τους δημοσιογράφους, σημείωνε emphaticά, μεταξύ άλλων ότι «Η δημοσιογραφία επιβεβαιώνει την ύπαρξή της στηριζόμενη στη μεγάλη Δαρβινική αρχή της Επιβίωσης του Χυδαιότερου».

Στις ημέρες μας δυστυχώς αυτή η ρήση που μας αφορά ως επαγγελματίες Δημοσιογράφους, ειδικώς στην Ελλάδα, κινδυνεύει να γίνει αξίωμα, λόγω της παρατεταμένης κρίσης του επαγγέλματος. Κρίση που δεν είναι ασύνδετη με την αλλοίωση ή και περιχαράκωση σε στενά και επικίνδυνα μονοπάτια, της εθνικής, ιστορικής, συλλογικής μνήμης και διασυλλογικής συνείδησης.

Ειδικά, όταν όλα πλέον βασίζονται στο κέρδος. Στο χρήμα. Στην αγορά. Στην ατομικότητα. Στην προσωποπαγή αδικαιολόγητη (μετά τα όσα δεινά έχει υποστεί τούτη η Ελληνική Κοινωνία των Πολιτών,) ακραιφνή καταστρεπτική εγωκεντρικότητα.

Ο Τύπος, και άρα όλοι εμείς οι επαγγελματίες, που καθημερινά κρινόμαστε, δοκιμαζόμαστε και -πλέον στις περισσότερες των περιπτώσεων- υπό αντίξοες εργασιακές συνθήκες, ειδικά την τελευταία 20αετή περίοδο. Περίοδο που διήνυσε η Ελλάδα, μετά την «έκρηξη» της λεγόμενης ελεύθερης Δημοσιογραφίας (Τύπος, Τηλεόραση, Ρ/Σ και τώρα διαδικτυακή δημοσιογραφία) την δεκαετία του 1990, σήμερα στο κατώφλι του 21^{ου} αιώνα, περνά μια απίστευτα μεγάλη παρατεταμένη κρίση αξιοπιστίας. Όχι αδίκως. Όχι χωρίς αιτίες. Όχι χωρίς λόγο. Όχι χωρίς και την δική μας συμβολή. Όχι χωρίς και τις δικές μας ευθύνες. Ατομικές, προσωπικές ή συλλογικές. Πάντως, έχουμε πολλές ευθύνες.

Δεν είναι της παρούσης, και πάντως όχι σε αυτή την δημόσια ανοιχτή επιστολή μου προς όλους τους συναδέφλους και κάθε άλλο ενδιαφερόμενο {βλ. Σχετικώς τις αντίστοιχες κοινοποιήσεις} να ψηλαφίσουμε σε βάθος τα αίτια αυτής της κρίσης αξιοπιστίας που βιώνουμε συλλογικά όλοι μας. Ως Επαγγελματίες Δημοσιογράφοι. Καθημερινά. Εδώ και μια 20ετια τουλάχιστον. Πολλά και βαθιά, αλλά και ποικιλοτρόπως δυσανάλογα μεταξύ τους, τα αίτια αυτής της πολύμορφης και δύσμορφης επαγγελματικής κρίσης. Κρίση που διαπερνά τον κοινωνικό ιστό καθημερινά από την δημόσιο Λόγο μας στα κάθε λογής ΜΜΕ (ηλεκτρονικά, διαδικτυακά, έντυπα, κτλ) και απηχεί, αντανακλώντας και στον δημόσιο βιο της χώρας. Μια παρατεταμένη κρίση που με τα πολλά και ποικίλα «ποιοτικά» χαρακτηριστικά της, έρχεται και συσχηματίζεται και «δένει» με το σαθρό πολιτικό σύστημα και έτσι γίνεται ένα με τον Πολιτικό Δημόσιο Λόγο. Όλοι γνωρίζουμε το γιατί υφιστάμεθα τούτη την πολύμορφη και ποικιλόμορφη, πολύπλευρη και πολύ-επίπεδη κρίση.

Κρίση άρρηκτα συνδεδεμένη με την Κοινωνικοπολιτική, Υπαρξιακής και Οντολογικής, Πνευματικής Φύσεως κατάσταση αποσύνθεσης, πτώσης και απόπτωσης, συνολικά του Έθνους μας.

Κρίση βαθιά και μεγάλη, όπου υπάρχουν Έλληνες! Εντός και εκτός γεωγραφικών συνόρων. Κρίση που τα βαθύτερα αίτια της οφείλονται και στην απώλεια της συλλογικής ιστορικής εθνικής μνήμης και κοινής συνείδησης του Έθνους μας.

Ειδικότερα όμως,

Αγαπητοί φίλοι / φίλες και συνάδελφοι, /σες

συλλειτουργοί και συναυτουργοί στο ίδιο -υπό κάκιστες και αντίξοες συνθήκες- επάγγελμα, καλούμεθα να ανταποκριθούμε καθημερινώς, υπηρετώντας την αλήθεια. Την καταγραφή των γεγονότων και μόνον. Την μεταφορά ειδήσεων. Και άρθρων γνώμης. Να γίνουμε Αγγελιοφόροι καλών ή κακών ειδήσεων. “Διαβιβαστές” πληροφοριών που πολλές φορές περνούν από εσωτερικά φίλτρα μηχανισμών που και εμείς οι ίδιοι δεν μπορούμε να ελέγξουμε, όταν η κάθε πληροφορία φτάσει σε εμάς για να την μεταδώσουμε, ποια σκοπιμότητα μπορεί να εξυπηρετεί.

Επομένως, έχουμε ευθύνες για την κατά το μέτρο του δυνατού διασταύρωση της κάθε πληροφορίας, της κάθε είδησης πριν γίνει γεγονός. Του κάθε γεγονότος πριν γίνει είδηση! Όλοι έχουμε ευθύνες από το πόστο που υπηρετεί ο καθένας μας. Άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο αντιστρόφως δυσανάλογα με τις υποχρεώσεις καθενός εκάστου εξ ημών, έναντι και των ανωτέρων μας κατά περίπτωση.

Η Κρίση του Τύπου που μαστίζει τον χώρο μας δεν έχει μόνον οικονομικές βαθιές, πραγματικές αιτίες, αλλά έχει και το αιτιατό. Δηλαδή φέρουμε και Εμείς ίδια, συλλογική και ατομική, προσωπική ευθύνη. Εξηγώ συνοπτικά το γιατί παρακάτω. Συνοπτικά. Επαρκώς. Συμπυκνωμένα, στο μέτρο του δυνατού. Αναλύοντας συγκεκριμένο φαινόμενο, το «φαινόμενο» Μιχάλης Ιγνατίου με πάρα πολλές απολήξεις στα κέντρα εξουσίας σε Ελλάδα. Κύπρο αλλά και στην Ουάσιγκτον... Και στις τάξεις της Ελληνικής κοινότητας στις ΗΠΑ.

Ο κάθε Ένας από εμάς και η κάθε Μια έχει μέσα βαθιά ριζωμένα στην συνείδηση της / του 10αδες παραδείγματα να παραθέσει στον εαυτό του/της ή στον στενό κύκλο ανθρώπων, του άμεσου περιβάλλοντος του/ της, με τους οποίους έχει μια πιο βαθιά ανθρώπινη κανονική σχέση, πέραν εκείνης των υποχρεωτικών και επιβεβλημένων, επαγγελματικής φύσεως και υφής καλώς εννοουμένως, σχέση «δημοσίων σχέσεων».

Όλοι μας, πάντως, λίγο πολύ, άλλος πολύ, άλλος λιγότερο, από την θέση ευθύνης που του αναλογεί και το πόστο που καταλαμβάνει - θέλω να πιστεύω - αξιοκρατικώς, σε κάθε ατομική περίπτωση, αλλά όλοι μαζί, φέρουμε ευθύνη για την διασυλλογική πορεία του Επαγγέλματος μας. Σε Ελλάδα, Κύπρο και όπου ζουν Έλληνες. Με ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις. Δεν ανήκω σε αυτές τις εξαιρέσεις.

Φυσικά δεν πιστεύει κανείς μας ότι ζούμε σε μια ιδεατή κοινωνία, όπου κυριαρχεί η αξιοκρατία. Παίζουν όλα! Και κυρίως τα συμφέροντα. Ορθόν. Κατανοητό ως ένα βαθμό. Αλλά δεν ήρθα εδώ να σας απασχολήσω με ηθικά ή έστω ηθικοπλαστικής φύσεως διλήμματα. Αυτά ανήκουν στην σφαίρα της προσωπικής ευθύνης του κάθε Ενός μας.

Όμως όλοι μας, η κάθε Μια και ο κάθε Ένας έχει την δική του αξιοσέβαστη επαγγελματική πορεία. Το έργο και την επαγγελματική δράση του. Αναγνώριση. Καταξίωση. Επαγγελματική και κοινωνική. Στο δικό του τομέα. Στο δικό του ρεπορτάζ. Στο δικό του κείμενο. Με τις δικές του πηγές. Τις δικές του προσωπικές -και ιδεολογικό φιλοσοφικές - αναφορές. Τους δικούς του αγώνες για την ελεύθερη Ενημέρωση. Τις δικές του επιτυχίες στο δικό του ρεπορτάζ. Οπωσδήποτε και Αναμφίβολα. Όλοι έχουμε κάνει τους δικούς μας αγώνες και όλοι έχουμε συνεισφέρει για την λεγόμενη ελεύθερη δημοσιογραφία, ειδικώς την 10ετία του 1990 όταν ανθούσε η Ελεύθερη δημοσιογραφία. Όλοι μας μετράμε πολλές επιτυχίες.

Όλοι, επομένως, έχουμε μια πορεία συμβατή με τα προσωπικά και ιδεολογικά μας πιστεύω, αλλά παράλληλα και όλοι γνωρίζουμε, αν μη τι άλλο, τουλάχιστον τους βασικούς κανόνες δεοντολογίας και τις αρχές που οφείλουν να διέπουν, τουλάχιστον, τα δημόσια κείμενα και την δουλειά μας.

Εργασία πνευματική για την οποία κρινόμεθα και ορθώς από την Ελληνική Κοινωνία σε όλες τις εκφάνσεις της και από κάθε κοινωνική Τάξη.

Και μακάρι η Κοινωνία των ορθώς και σωστά Ενημερωμένων Πολιτών να ήταν και αυστηρότερη μαζί μας. Θα λειτουργούσαμε υπό καλύτερους όρους και σαφώς καλύτερες συνθήκες, και πάντως όχι ιδανικές... Αλλά, πάντως, αν η Κοινωνία ήταν αυστηρότερη μαζί μας, θα είχαμε σαφώς περισσότερα ερείσματα και ψήγματα αυτοδικαίωσης στα βάθη της συνείδησης μας για το καθήκον μας.

Ωστόσο, δεν είναι και τόσο αυστηρή η Κοινωνία, ίσως γιατί πλέον μάς έχει από καιρό απαξιώσει. Υπάρχουν συνάδελφοι μας που τούτο το γνωρίζουν ως γεγονός και από θέση ευθύνης. Όσο πιο κατανοητή τούτη η αδιαμφισβήτητη αλήθεια που άμεσα μας αφορά ως επαγγελματική τάξη, τόσο σε βάθος θα φθάσει η αυτοκριτική μας. Και όσο η αυτοκριτική μας είναι γνήσια, αυθεντική, τόσο τα αποτελέσματα ενός εκάστου εξ ημών στην καθημερινή του τριβή με το επάγγελμα, το ρεπορτάζ, τις πηγές του συμβάλλουν στην πνευματική και ηθική ανόρθωση της καταπονημένης Κοινωνίας μας. Η Ορθώς και έγκυρα ενημερωμένη Κοινωνία των Πολιτών μπορεί να αλλάξει την πορεία της χώρας. Με τις ορθές αποφάσεις της. Στον δικό μας χώρο μετρά η εγκυρότητα της πληροφορίας. Όστε η πληροφορία να μετατραπεί σε γεγονός και το γεγονός σε καθαρή Είδηση! Αυτό το νόημα έχει η αυτοκριτική στο δικό μας επαγγελματικό χώρο.

Κάθε αυτοκριτική, σε κάθε τομέα του δημόσιου ή ιδιωτικού (μας) βίου μόνον καλό μπορεί να αποδώσει, είτε ατομικά, είτε συλλογικά σε μια Κοινωνία που αντί να αντιμετωπίζει τον Άνθρωπο, ως Θεϊόν και Ιερόν Ζώνον, Ζώνον Θεούμενον δηλ, ως Άνθρωπο (κατά το Άνω Θρώσκω), του φέρεται μάλλον ως Άλογο και ασυνείδητο και παράλογον ζώνον και τούτο όχι συν Θεώ... έτσι καταντά να Του φέρεται μαζικά. Απάνθρωπα. Τον παραπληροφορεί. Ασύστολα. Ανεύθυνα. Ανερευθρίαστα. Χωρίς αιδώ. Χωρίς ευθύνη. Χυδαία!

Βάζοντας, και προτάσσοντας, δυστυχώς, πρώτα τα ιδιωτικά συμφέροντα και μετά τα συλλογικά και στο τέλος του βαγονιού, την αυτούσια, καθαρή και χωρίς φακούς ενημέρωση του. Ορθή και καθαρή ενημέρωση του. Του κάθε Πολίτη. Ο σωστά ενημερωμένος Πολίτης είναι και ο υπεύθυνος Πολίτης. Αλήθειες κατανοητές και απaráγραπτες. Αδιαμφισβήτητες αλήθειες! Μοναδικές!

Για εμάς τους δημοσιογράφους, σ' αυτούς που απευθυνόμαστε καθημερινώς, ανεξαρτήτως χρώματος, εθνικότητας, θρησκευματος, «αρώματος», «οσμής» και «γεύσεως», ανεξαρτήτως οικονομικής τάξης, δυνατοτήτων και κοινωνικού μεγέθους, οφείλουμε να είμαστε αντικειμενικοί! Με βάση το γεγονός. Την διασταυρωμένη πληροφορία. Από τις πιο έγκυρες πηγές μας. Ο καθείς στο χώρο και το ρεπορτάζ του. Ελεύθερο. Δικαστικό. Οικονομικό. Πολιτικό. Κοινωνικό. Αθλητικό. κτλ. Το αυτό ισχύει και στην έκφραση γνώμης με το άρθρο μας όταν αυτό περιέχει και πληροφορίες ή στοχευμένες «πληροφορίες»...

Η πληροφορία για να γίνει είδηση οφείλει να περάσει από πολλά φίλτρα δεοντολογικής φύσεως για την διασταύρωση της. Και όχι μέσα από φακούς (κομματικούς, οικονομικό πολιτικούς, επιχειρηματικούς, κτλ), αλλά, κυρίως και πρωτίστως, δεοντολογική επαγγελματική διασταύρωση!

Διασταύρωση, ως αυτή ορίζεται στην πράξη από την διεθνή πρακτική και εμπειρία του επαγγέλματος μας.

Πρέπει όλοι οι Πολίτες, όχι απλώς να έχουν ισότιμη πρόσβαση στην ορθή και έγκυρη ενημέρωση, αλλά να είναι και ισότιμοι και ισόκυροι, με τα ίδια αυτά δικαιώματα, στο υπέρ πολυτιμότεο αγαθό της ενημέρωσης!

Της ορθής και έγκυρα, διασταυρωμένης, κατά το δυνατόν από όσο περισσότερα «φίλτρα» και πηγές διασταύρωσης της κάθε πληροφορίας, από όσο το δυνατόν περισσότερες πηγές, τόσο πιο καθαρό το γεγονός. Τόσο πιο ισχυρή η πληροφορία, πριν φτάσει στον Πολίτη ακόμα ισχυρότερη η πηγή προέλευση της. Οι πληροφορίες διαμορφώνουν τα γεγονότα. Τα γεγονότα συνδιαμορφώνουν τις Κοινωνίες, οι Κοινωνίες τις πολιτικές και τους πολιτικούς, και ούτω καθ' εξής.

Ώστε, ο Πολίτης να μπορεί να είναι ορθώς ενημερωμένος και κατά την ιδία αυτού κρίση και αντίληψη να λαμβάνει και τις εκάστοτε καθε φορά αποφάσεις που τον αφορούν... Πόσω μάλλον να εκλέγει τις κυβερνήσεις που τον διακυβερνούν, χωρίς να τον χειραγωγούν.

Βεβαίως και η Ελλάδα, στην πραγματικότητα, όσο και αν προσπαθούν να μας πείσουν περί του αντιθέτου, δεν εξήλθε από τη βαθιά εσωτερική περιδίνηση, στην οποία βρίσκεται εδώ και 10ετίες.

Απλά το «μαύρο μάτι της καταιγίδας», του μεγάλου κοινωνικό πολιτικού οικονομικού κυκλώνα, στον οποίο περιήλθε η χώρα τα τελευταία χρόνια, και πιο συγκεκριμένα από τον Δεκέμβριο του 2008, βρίσκεται ήδη στο κέντρο και το ξέσπασμά της (μεγάλης καταιγίδας) που δεν έχει έρθει ακόμα! Δεν έχει εκδηλωθεί ακόμα... Μια καταιγίδα Κοινωνικό-πολιτική, αλλά και με ευρύτερες Γεωπολιτικές διαστάσεις. Πλησιάζει... Δεν είναι άσχετα όσα συμβαίνουν στον περίγυρο μας, στο Αιγαίο, πόσω μάλλον στην Ανατολική Μεσόγειο.

Όλα είναι ψηφίδες ενός μεγάλου πάζλ στις τεράστιες τεκτονικής φύσεως αλλαγές που εγκυμονεί το ξανά μοίρασμα του χάρτη, αυτή την φορά με επίκεντρο πια, όχι ό,τι βρίσκεται στην επιφάνεια αλλά με αξονα και κέντρο όσα υποκρύπτει το υπέδαφος στεριάς και της Θάλασσας. Τα σύνορα και οι ισχύς των κρατών θα ξανά διαμοιραστούν με βάση την θαλάσσια ισχύ και υπεροχή.

Βλέπετε τα περί Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ), όλα τα περί αυτόνομης εμπορικής -επιχειρημαρτικής ανεξάρτητης ζώνης (Α.Ε.Ε.Α.Ζ) κτλ. Ανεξάρτητες Οικονομικές, Εμπορικές, Επιχειρηματικές Ζώνες (Α.Ο.Ε.Ε.Ζ.) Υπάρχουν ελεύθερα 10αδες και αξιόπιστα λήμματα. Ελληνικά και Αγγλικά.

Με αυτό το κριτήριο ξαναμοιράζεται ο παγκόσμιος ενεργειακός χάρτης. Το ίδιο συμβαίνει και στην περιοχή μας. Αυτά για να μη υπάρχουν κενά στην γενική τοποθέτηση μου. Να γνωριζόμαστε και να εμβαθύνετε στην σκέψη μου.

Επομένως,

Η Ελλάδα, μετά την οικονομικό-πολιτικό-κοινωνική «καταιγίδα» {2008-2020+}, στην οποία βρέθηκε μόνη και απροστάτευτη, την οποία και εξακολουθεί να υφίσταται σε πιο ήπια μορφή, χωρίς όμως ικανές και αποφασισμένες ηγεσίες, τώρα εισέρχεται στην αρχή μιας μεγάλης γεωπολιτικής, μείζονος σημασίας, «καταιγίδας».

Μια καταιγίδα που στο «μαύρο μάτι» και το επίκεντρό της βρίσκεται πλέον η ίδια εθνική ακεραιότητα της χώρας. Κοντολογίς:

Βρισκόμαστε την αρχή μιας ύπουλης μορφής υβριδικής στοχευμένης υπέρ και παρά «πληροφόρησης». Χρησιμοποιούνται όλα τα μέσα! Με αθέμιτους τρόπους. Με κάθε τρόπο! Κάθε μορφή!

Χτυπώντας στο πιο ευαίσθητο σημείο, την «αχίλαιο πτέρνα» μας, με τον πιο ύπουλο, αλλά στοχευμένο και μεθοδευμένο τρόπο. Την ειασθησία μας στα μείζονα και κρίσιμα εθνικά ζητήματα.

Με μια πλάγια ή και ευθεία στοχευμένη υπέρ παρα«πληροφόρηση» που με πρόσχημα ενίοτε και τον «υπέρ πλεονάζοντα», καινοφανή, υφέρπων, κρυφό «πατριωτισμό»,- στην πιο επικίνδυνη και ύπουλη μορφή του- κινδυνεύουμε όλοι μαζί- ως χώρα και όχι μόνον ως επαγγελματίες δημοσιογράφοι- να εκτεθούμε ανεπανόρθωτα σε μια άνευ προηγουμένου εσωτερική κοινωνική αλλά και επαγγελματική «καταιγίδα». Μια καταιγίδα όμως με απρόβλεπτες διαστάσεις. Διαστάσεις απρόσμενες που εγκυμονεί όμως και μέγιστους εθνικούς κινδύνους! Το λιγότερο είναι η δική μας αξιοπιστία, όταν διακυβεύονται ισχυρότερα συμφέροντα από κοινωνικό-πολιτικά και γεωπολιτικά υπερμεγέθη, όπως η εθνική κυριαρχία μας.

Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Τίποτα δεν γίνεται χωρίς σχέδιο.... Τουλάχιστον σε χώρες και κράτη οργανωμένα. Όπως οι ΗΠΑ. Η Ρωσία. Άρα δεν μιλώ μόνο για την Ελλάδα. Και η Ελλάδα όμως είναι ένας βασικός στόχος. Ένα τουβλάκι στο ντόμινο των εξελίξεων, η μετακίνηση του οποίου θα συμβάλει στην επαναχάραξη των νέων και θαλάσσιων συνόρων. Δεν είναι μόνο το ζήτημα των ΑΟΖ.

Δανείζομαι -για λίγο- από την παγκόσμια γλώσσα των ημερών με το καιρικό και τις μεγάλες, τεράστιες αλλαγές, λόγω κλιματικής μετεξέλιξης του πλανήτη μας για να καταστήσω με σαφήνεια όσα σας καταθέτω και να ξετυλίξω επαρκώς την σκέψη μου.

Η θυελλώδης «καταιγίδα» όμως όταν πέφτει, όσο μεγάλο και αν είναι το εύρος της «τέντας» που μας σκεπάζει, και ο νοών νοείτω τι εννοώ και ποιο συμβολισμό αποδίδω με την «τέντα»..., πόσω μάλλον η μικρή περίμετρος της ατομικότητάς μας που περικλείει η μικρή προσωπική μας «ομπρέλα», όσο μεγάλο και αν δείχνει το εύρος της, όσο ακριβή και αν είναι η ομπρέλα, εν τούτοις η καταιγίδα ορμητική ούσα, πέφτει το ίδιο προς όλων τα κεφάλια! Κεραυνοί. Αστραπές. Επικίνδυνα «καιρικά» κοινωνικά φαινόμενα.

Κάντε αναγωγή στο ήδη κατακερματισμένο κοινωνικό ιστό και θα δείτε εικόνες από το άμεσο και προσεχές ορατό μέλλον...

Αν δε, έχουμε να κάνουμε με θύελλα ή άλλα συναφή απειλητικά καιρικά φαινόμενα, «τυφώνες», «κυκλώνες», -δείτε αυτά τα «φαινόμενα» συμβολικά και σημειολογικά, με αναγωγή στους κόλπους της Ελληνικής Κοινωνίας-, είναι το ίδιο απειλητικά για όλους μας! Καταστρεπτικά! Για όλη την κοινωνία. Για κάθε Πολίτη!

Και πρωτίστως για εμάς τους επαγγελματίες δημοσιογράφους. Ήδη η κρίση που βιώνει η χώρα την τελευταία 12ετία από το 2008 είναι πρωτοφανής για τα ιστορικά δεδομένα και τα θύματα 100αδες σε καιρό ειρήνης... Το γνωρίζετε, δεν θα πρωτοτυπίσω όσα στοιχεία και αν επαναφέρω στην μνήμη μας. Όλα συνηγορούν σε αυτή την οδυνηρή διαπίστωση.

Αυτή η κρίση που μαστίζει τον Δημοσιογραφικό επαγγελματικό μας χώρο, που από 4^η εξουσία, σχεδόν συγκυβερνά με την 1^η 2^η και 3^η εξουσία, αναλογικά με τα ζητήματα που καταπιανόμαστε κάθε φορά, μεγαλώνει -θα προσέθετα – διογκώνει και τις δικές μας ευθύνες. Έναντι της Κοινωνίας. Έναντι του Έθνους μας.

Ειλικρινά, αναρωτιέμαι, τι θα έχει απομείνει όρθιο μπροστά στον Τουρκικό επεκτατισμό και την παρανοική -έξω από κάθε λογική – στρατηγική επεκτατικού βάθους του Τούρκου Προέδρου Ρ.Τ. Ερντογάν, αν μόνοι μας έχουμε απωλέσει και απεμπολήσει την ιστορική αλήθεια με συνεχή διαβολή και διαστρέβλωση της αλήθειας; Τι θα έχει απομείνει όρθιο μπροστά τον οδοστρωτήρα της απρόσωπης παγκοσμιοποίησης όταν εμείς οι ίδιοι, ο κάθε ένας από το πόστο ευθύνης και το μερίδιο που του αναλογεί, διαβάλλουμε την αλήθεια; Και εν προκειμένω αναφέρομαι στις δικές μας ευθύνες.

Όταν και με -προσωπική ή διασυλλογική – ευθύνη μας συμβάλλουμε στην αποσάθρωση της ορθής και έγκυρης ενημέρωσης του Πολίτη;

Αυτό το φαινόμενο, καυτηριάζω, κατηγορώ και καταγγέλω, ενώπιον Σας, το «φαινόμενο Μιχάλης Ιγνατίου»! Καθώς, με την αμέριστη συνδρομή του πολιτικού εκδοτικού συστήματος αλλά και με την δική μας προσωπική ανοχή, διογκώθηκε. Γιγαντώθηκε. Και τώρα απειλεί συθέμελλα το ήδη κλωνισμένο οικοδόμημα της δημοσιογραφικής αξιοπιστίας, που άλλοι παλαιότεροι μας, έχτισαν ώρα την ώρα, ημέρα την ημέρα, μήνα το μήνα, χρόνια με χρονιά με το κύρος. Την εντιμότητα. Το ήθος τους. τα ακριβή ρεπορτάζ τους. αλλά πέρα και πάνω από όλα: Την εμμονή τους στους δημοσιογραφικούς κανόνες δεοντολογίας. Κοντολογίς! Την έμφαση στο ήθος και τους -άγραφους αλλά και γραπτούς- κανόνες που διέπουν τον χώρο μας. Με μια λέξη: Διασταύρωση. Από πολλές και διαφορετικές πηγές.

Και εμείς τι κάναμε; (κάνατε) αφήσαμε αυτό όλο το οικοδόμημα της αξιοπιστίας, που έχτισαν άλλοι, πριν από εμάς και για εμάς, να το απεμπολήσουμε και να εκχωρήσουμε σχεδόν αδιαμαρτήρητα!

Τουλάχιστον σε ότι αφορά την πληροφόρηση από Ουάσιγκτον! Σε έναν μόνον άνθρωπο! Στον Μιχάλη Ιγνατίου! Δεν έγινε από την μια ημέρα στην άλλη. Όχι. Σταδιακά και με μεθόδους που θα ζήλευαν οι πιο διάσημοι μηχανοράφοι και ραδιούργοι της παγκόσμιας ιστορίας. Κάποτε σε μια παρουσίαση ενός βιβλίου του ιδίου του Μιχάλη Ιγνατίου, ο πολύ έξυπνος Αλέξης Παπαχελάς στον οποίο παρέδωσε σκυτάλη στο ΜΕΓΑ είχε πει για το φαινόμενο Μιχάλης Ιγνατίου : όταν πας στην Νέα Υόρκη και την Ουάσιγκτον έχεις δυο επιλογές: ή με τον Μιχάλη Ιγνατίου θα πρέπει να είσαι; Ή με τον Μιχάλη Ιγνατίου! Τα είπε όλα!

Υπήρξε εποχή, όχι ευτυχώς όχι μακρά σε διάρκεια που έτεινε να προσομοιάζει περίπου με δόγμα ή μαθηματικό αξίωμα, ότι μετέδιδε ο Μιχάλης Ιγνατίου από την Ουάσιγκτον; Ειδικά την περίοδο άμεσου ελέγχου της χώρας από το ΔΝΤ.

Πως φτάσαμε ως εκεί; Αυτή ακριβώς είναι μεγάλη προσωπική μάχη που δίνω-και θα την δώσω εως το τέλος – φτασαμε ως εκεί με απίστευτες μεθόδους. Μηχανοραφίες. Ίντριγκες. Δολοπλοκίες. Συκοφαντίες. Ύπουλα χτυπήματα. Πολλές φορές εξαθλιώνοντας συναδέλφους! Οδηγώντας τους στην ανεργία. Κυνηγώντας τους! Διώκοντας τους! Εκδιώκοντας τους. Παγώνοντας έτσι ξαφνικά συνεργασίες τους με τα ΜΜΕ που συνεργάζονταν.

Δώσαμε, σχεδόν το μονοπώλειο εις ότι αφορά τουλάχιστον τις πηγές από Ουάσιγκτον {Λευκό Οίκο, State Department, Γερουσία, Βουλή των Αντιπροσώπων, Πεντάγωνο, Ελληνική Κοινότητα ΗΠΑ κτλ} σε ένα μόνο άνθρωπο και την κλίμα του. Όχι με το αζημιώτο...

Και ως ένα σημείο ανεκτά όσα συνέβησαν. Αν και ορισμένες ιστορίες συναδέλφων μας που κυνηγήθηκαν με ελεεινό και απάνθρωπο τρόπο, δεν επιτρέπουν καμία απολύτως ανοχή! Και όμως συνέβησαν! Ειδικά στην περίπτωση του Λάμπρου Παπαντωνίου, του Δημήτρη Απόκη, του Θάνου Δημάδη, του Θανάση Τσίτσα, της Δέσποινας Συριοπουλου, του Μακάριου Δρουσιώτη και αρκετών άλλων που δεν είναι της ώρας να αποκαλυφθούν ακόμα...

Και εις ό, τι με αφορά αναλαμβάνω τις ευθύνες μου, για αυτό και έχω ξεκινήσει αυτή την εκστρατεία ενημέρωσης για αυτό το θλιβερό φαινόμενο, το φαινόμενο Μιχαήλ Ιγνατίου. Μάχη που δίνεται με όποιο προσωπικό κόστος. Ένα φαινόμενο που δυστυχώς την τελευταία 10ετία με την έκρηξη του διαδικτύου, από την μια και από την άλλη την πλήρη ασυδωσία, και έλειψη θεσμικού πλαισίου, προσέλαβε εκρηκτικές διαστάσεις.

Και δεν θα έκρουσα, η αλήθεια είναι με τον πιο δραματικό τρόπο, τον κώδωνα του κινδύνου, αν αυτή η όλη «τεχνική» και «μεθοδολογία» που χρησιμοποιήθηκε τα προηγούμενα χρόνια προκειμένου να γιγαντωθεί το θλιβερό αυτό φαινόμενο, προς έτι εναντίον συναδέλφων και τον πλήρη αφανισμό τους,

αν όλη αυτή η τακτική, και εν τέλει ως αποδεικνύεται ολόκληρη στρατηγική, και μεθόδευση, τα τελευταία χρόνια, ειδικά μετά την παγίωση της οικονομικής εξαθλίωσης της Ελλάδος -λιγότερο της Κύπρου- αυτή η όλη τακτική και μεθοδολογία δεν άγγιζε και δεν επαπειλούσε ευθέως πλέον την πορεία των εθνικών μας ζητημάτων! Ελλάδος και Κύπρου αμφοτέρω! Αν όλη αυτή η τακτική φανερά πλέον δεν εντάσσονταν στο πλαίσιο ενός άτυπου ακήρυχτου-για πολλούς αναλυτές κυρηγμένου - υβριδικού πολέμου Φαινόμενο που ορθώθηκε και με την δική μας ενοχική συμπεριφορά! Εδώ και μια 20ετία διογκώθηκε με αποτέλεσμα να απειλεί ευθέως πια όχι απλώς την αξιοπιστία μας -γελάνε οι Τούρκοι μαζί μας – αλλά να δημιουργεί εκείνες τις συνθήκες που αυτή η κρίση του Τύπου, κρίση αξιοπιστίας, εν τέλει να απειλεί συθέμελλα ολόκληρη την κοινωνική συνοχή και εθνική ενότητα!

Κυνδινολογείς; Θα αναρωτηθείτε εύλογα. Όχι! Σοβαρολογώ. Αναλύω, επιχειρηματολογώ, και επεξηγώ. Νομίζω επαρκώς και εξαντλητικά.

Επανέρχομαι στα εσωτερικά μας ως δημοσιογραφική κοινότητα στο ζήτημα της κρίσης αξιοπιστίας που με αιχμή τα εθνικά μας ζητήματα πλήτει τους πάντες! Ολόκληρο τον απανταχού Ελληνισμό.

Μια κρίση άνευ ιστορικού προηγούμενου τουλάχιστον σε ό,τι αφορά στο επάγγελμα του Δημοσιογράφου. Κρίση που εν γένει αφορά και στο χώρο της ελεύθερης έκφρασης και βουλήσεως, ειδικώς με την ανεξέλεγκτη έκρηξη του διαδικτύου.

Έτσι καθιστά καχύποπτη την εντεινόμενη διάχυση κάθε πληροφορίας και την σκοπιμότητα της προέλευσης της... Πόσω μάλλον όταν μιλάμε για μια ροή συνεχόμενης και ανεξέλεγκτης «πληροφορίας»...

Πληροφορίας μάλιστα που όταν είναι περιπεπλεγμένη με το «θωρακισμένο» κέλυφος της έκφρασης γνώμης, τότε την καθιστά ακόμα πιο επικίνδυνη... Ειδικά όταν αφορά και όταν πραγματεύεται πληροφορίες που θίγουν άμεσα και εμμέσως, εθνικά ζητήματα μείζονος σημασίας.

Πόσοι πόλεμοι έγιναν τις τελευταίες τρεις 10ετίες, χάριν μιας πληροφορίας {πυρηνικά στο Ιράκ, στην Λιβύη κτλ} και μάλιστα πόλεμοι στο όνομα πάλι της «ελεύθερης εκφράσεως» ή και αυτοδυνάμου Βουλήσεως Λαών και Εθνών.

Ειδικά, όταν η πληροφορία και η πληροφόρηση προέρχεται από περίεργα, θολά και, αν μη τι άλλο, σκοτεινά ιδιωτικά και προσωποπαγή ιδιοτελή κέντρα. «Κέντρα» όπως αυτό του Μιχαήλ Ιγνατίου. Κέντρα που δεν ελέγχονται, και έτσι αυτομάτως όσα μεταδίδουν, εμπίπτουν σε ένα καθεστώς θολό και δυσδιάκριτο και έτσι καθίστανται επικίνδυνα...

Κυρίως, όταν προκλητικά με όρους «μονοπωλείου» κάποιιο διαχέουν ή διαχειρίζονται «πληροφορίες» ή δηλώσεις-υπαρκτές ή ανύπαρκτες – εσφαλμένες ή ελαφρώς αλοιωμένες, αξιωματούχων ισχυρών χωρών, όπως οι ΗΠΑ (ή και η Ευρώπη)...

Αν και προς το παρόν το φαινόμενο ανθεί μόνο στις ΗΠΑ και έχει πολύ «βαρύ» όνομα. Μιχαήλ Ιγνατίου! Αναγνωρισιμότητα συστημικής προελεύσεως. Επώνυμο και ταυτότητα. Χώρα προέλευσης: ΗΠΑ! (Ουάσιγκτον! Νέα Υόρκη!)

Η κατάσταση περιπλέκται ακόμα περισσότερο, όταν η κάθε «πληροφορία» και η κάθε δήλωση -είτε επώνυμου, είτε ανώνυμου- «αξιωματούχου» έχει να κάνει με την αντιμετώπιση των εθνικών και κρίσιμων εν εξελίξει & ρευστών πολιτικών ζητημάτων.

Ζητημάτων που ακόμα και ιστορική αναδίφηση και έρευνα, δεν έχει αναδείξει την κεφαλαιώδη σημασία τους με αρκετές, άγνωστες...

Ειδικώς, εδώ και μια 50ετια ζητημάτων της Ελλάδος, της Κύπρου που καθημερινά βαλτώνουν. Ζητημάτων εθνικής αντιμετώπισης για τον απανταχού Ελληνισμό και εν τέλει όπου υπάρχουν, ζουν και διαβιούν -υπό οποιοδήποτε συνθήκες- Έλληνες το Γένος, γίνεται άκρως πιο επικίνδυνη όταν -για την δημοσιογραφία μιλώντας πάντα- ασκείται, αν όχι μόνον ανεύθυνα, σίγουρα βασισμένη σε ένα επικίνδυνο άξονα. Ένα άξονα με μόνο μοχλό κίνησης και περιστροφής και με μόνο πραγματικό γνώμονα την ιδιωτικότητα και ατομικότητά μας (αναγνώριση, αναγνωρισιμότητα στην όποια επέκταση και διάχυση επιρροής σε κάθε επίπεδο: κοινωνία, οικονομικούς παράγοντες, οικονομικά οφέλη, κομματικούς μηχανισμούς κτλ)...

Κάτω από αυτή την γενική αλλά πραγματική θεώρηση και συναντίληψη των πραγμάτων, δεν είμαστε άμοιροι ευθυνών, όταν μεταδίδουμε ή αναμεταδίδουμε μια πληροφορία που δεν φέρει το προσωπικό και επαγγελματικό μας κύρος, και άρα το μέγεθος της ευθύνης μας. Έστω και αυτής ακόμα της επιβεβλημένης από την δεοντολογία δασταύρωσης και από άλλες -κυβερνητικές ή μη - πηγές. Αλλά διασταύρωση επί της ουσίας!

Πόσω μάλλον, όταν πρόκειται για απλή αναμετάδοση ή ακόμα χειρότερα μια άκριτη αναπαραγωγή και άνευ κόπου αναδημοσίευση. Copy-paste.

Μια τέτοια συμπεριφορά εκ μέρους μας, ειδικά όταν αφορά σε ζητήματα μείζονος εθνικής σημασίας, έχει κόστος αν δεις το τελικό αποτέλεσμα για το εθνικό συμφέρον Ελλάδος, Κύπρου, Βορείου Ηπείρου, Μακεδονίας, Ονομασία Σκοπιανών κτλ

Άρα, αυτομάτως συνηγορούμε όλοι με την στάση μας, στην μετατροπή της καλώς νοουμένης επαγγελματικής Δημοσιογραφίας -και όχι στρατευμένης σε κομματικά ή άλλα εταιρικά συμφέροντα, σε έστω και μικρά, αλλά με πρόσκαιρη «δύναμη», και επομένως το

όποιο -μικρό ή μεγάλο- οικονομικό όφελος! Με την εισροή εσόδων διαφήμισης, banner κτλ προς εκείνον που αποδίδουμε και συμβάλλουμε στην όποια ενίσχυσή του, έστω και πρόσκαιρη.

Κατά την μικρά και ταπεινή μου άποψη, όταν η δημοσιογραφία ειδικότερα, ειδικώς όταν ασχολείται με τα εθνικά ζητήματα και τα όποια παράγωγα και τις απτές γεωπολιτικές διαστάσεις τους, πρέπει να άγεται στο ύψος της και των ανάλογων περιστάσεων, και να φέρεται υπεύθυνα! Να εξακολουθεί δηλ να αποτελεί πάντα Υπουργήμα και Ιερό Λειτουργήμα για τους Λειτουργούς Της.

Ξέρω ή μπορώ να φανταστώ τι σκέφτεστε μέσα σας «πού ζεις, ρε φίλε;», αυτή όμως οφείλει και πρέπει να είναι η υπεύθυνη στάση του επαγγελματία δημοσιογράφου.

Να διασταυρώνει κάθε πληροφορία, ειδικά όταν έχει αυτή την δυνατότητα από τις επίσημες πηγές (State Department κτλ)

Ακριβώς, γιατί σήμερα κάθε πληροφορία, κάθε δήλωση, κάθε συνέντευξη, κάθε είδηση, συλλογικά πρέπει να υπηρετεί την Ελλάδα, την Κύπρο και τους τόπους όπου ζουν και διαβιούν Έλληνες, είτε υπό καθεστώς απόλυτης Ελευθερίας και Ανεξαρτησίας, όπως σε χώρες της Δύσης (ΗΠΑ, ΕΥΡΩΠΗ, ΚΑΝΑΔΑΣ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ, κτλ), είτε σε χώρες και περιοχές, όπου τα δικαιώματα των Ελλήνων δοκιμάζονται! (Τουρκία, Κωνσταντινούπολη, Τουρκοκρατούμενη Κύπρος, Β. Ήπειρος, Σκόπια, κτλ)

Επομένως, -και δεν ηθικολογώ-, επιχειρηματολογώ ακριβώς επειδή μιλάμε για εθνικά συμφέροντα και την επικοινωνιακή διαχείρισή τους στον τομέα που αναλογεί στον κάθε Έναν μας και την κάθε Μια, τότε πράγματι, όταν το ελεύθερο επάγγελμα του Δημοσιογράφου ασκείται πρώτα με γνώμονα το ιδιωτικό, προσωπικό, ατομικό, ιδιοτελές συμφέρον και από Ιερό και μόνον Λειτουργήμα (του Δημοσιογράφου), αισχρώς και χυδαία

μετατρέπεται σε εταιρικό και ιδιωτικό δικαίωμα, με ό,τι κινδύνους αυτή η διαπλοκή και εμπλοκή μπορεί να συνεπάγεται(...) τότε δυστυχώς καθημερινά επιβεβαιώνεται καθημερινά η ρήση περί του «χυδαιότερου» του Όσκαρ Ουάιλαντ!

Τότε πράγματι, στα αλήθεια, κινδυνεύουμε κάποια στιγμή, και όχι πολύ μακριά, να δρέψουμε όλοι τους πικρούς καρπούς των σπόρων που με τα χέρια μας σπείραμε (το κακό), αφήνοντας την επέκταση και διάχυση του φαινομένου της αναξιοπιστίας (μας) να απλωθεί και να δηλητηριάσει τα βαθύτερα και εσώτερα στρώματα μας και εν συνεχεία να δηλητηριάσει και να στρέψει εναντίον μας αυτή, την ίδια την Κοινωνία! Αν δεν συμβαίνει ήδη και αυτό...

Εγκαίρως ως οφείλαμε, έπρεπε -και πρέπει - να έχουμε τουλάχιστον απομονώσει, αν όχι να καταγγείλουμε ευθέως και ευθαρσώς τέτοια φαινόμενα. Τούτο και αν έγινε, έγινε μερικώς και σε περιπτώσεις που ανεπαίσθητα δεν άγγιξε τον βαθύ επαγγελματικό μας ιστό και έτσι μη ασκώντας τον αναγκαίο και εσωτερικό, στον χώρο μας, αυτοέλεγχο, φτάσαμε εδώ που φτάσαμε! Στην συστηματική επαγγελματική μας απαξίωση. Ασχέτως αν προσωπικά ο καθείς μας έχει την δική του αναγνώριση. Στο στενό κύκλο και το άμεσο (υγιές ή μη) κοινωνικό και επαγγελματικό περιβάλλον του. Δεν αρκεί αυτό όμως.

Συλλογικά και διασυλλογικά υπάρχει σοβαρό -σοβαρότατο- υπαρκτό πρόβλημα! Και ο καθείς φέρει τις ευθύνες του. Ατομικές, προσωπικές και συλλογικές.

Δικαίως και πολύ σύντομα εφόσον σπέρνουμε ανέμους, με την ανεξέλεγκτη συμπεριφορά ορισμένων εξ ημών, ευλόγως θα θερίσουμε θύελλες! Η καταιγίδα δεν είναι μακριά...

Δυστυχώς, όταν η δημοσιογραφία δηλ. πλέον υπηρετεί ιδιωτικά, προσωποπαγή συμφέροντα, ενίοτε και σκληρά ατομικά προσωπικά, εταιρικά, οικονομικά συμφέροντα, τότε οι αντιστάσεις

της κοινωνίας αυξάνονται. Ορθώς. Το τεράστιο κενό της αξιοπιστίας που δημιουργείται, - η φύση σε όλες τις συμπαντικές εκφάνσεις και λειτουργίες της δεν αφήνει κενά, τα αποβάλλει-τρέχει και τα συμπληρώνει.

Το ίδιο συμβαίνει και στην κοινωνία και σε κάθε έκφασή της, άρα και στους επί μέρους επαγγελματικούς τομείς, και εν προκειμένω και στον δικό μας επαγγελματικό κλάδο. Έρχεται και συμπληρώνει αυτό το κενό της αξιοπιστίας και δυστυχώς πολλές φορές με άκρως επικίνδυνες μορφές και με ακόμα πιο επικίνδυνες διαστάσεις.

Δεν θα ήθελα να κάνω περισσότερη ανάλυση επ αυτού του ζητήματος επί της κρίσεως αξιοπιστίας που μαστίζει επί 20ετια τουλάχιστον τον επαγγελματικό μας χώρο. Έχουν λεχθεί και έχουν γραφεί τόσα πολλά άρθρα από έγκριτους και πράγματι άξιους και διακεκριμένους συναδέλφους, αλλά και από μια ευρεία γκάμα πανεπιστημιακών έχουν καταγραφεί μελέτες από τα τμήματα Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ στις ανώτατες και ανώτερες σχολές της χώρας, ενώ έχουν διεξαχθεί και συνέδρια αλλά επί πλέον έχουν γραφεί και 10αδες (αν όχι 100αδες σε όλο τον κόσμο) βιβλία, τόμοι!

Υπάρχει μεγάλη-τεράστια- εργογραφία, που αν μη τι άλλο απάδει η περαιτέρω ανάλυση του φαινομένου της αναξιοπιστίας του Τύπου. Εδώ όμως σας μιλώ για το μοναδικό φαινόμενο με όνομα και επώνυμο: Μιχάλης Ιγνατίου. Πολύ συγκεκριμένο! Δεν νομίζω πως υπάρχει σπίτι που δεν γνωρίζει το Πρόσωπο ή τον Άνθρωπο αυτό.

Επί μια 10ετια και πλέον «εισέβαλε» στα σπίτια μας κάθε ημέρα, για να προπαγανδίσει χυδαία το ΔΝΤ. Επί χρόνια τον ακούμε να μεταδίδει μόνον αποκλειστικά σε εκείνον δηλώσεις αξιωματούχων του State Department. Του ΔΝΤ. Άλλων Ανώνυμων Αμερικανικών πηγών.

Οι πάντες πλέον γνωρίζετε σε ποια ακριβώς φαινόμενα εστιάζω, ασχέτως αν δεν είναι του παρόντος να εστιαστούν, όλα, πόσω μάλλον να καυτηριασθούν. Πολλά και ποικίλα. Δύσμορφα και επικίνδυνα. Σε κάθε τομέα. Σε κάθε ρεπορτάζ. Επομένως όχι απλώς επιβάλλεται, αλλά απαιτείται η εσωτερική αυτοκάθαρση μας.

Και πάντως τούτο είναι υποχρεωτικό και επιβεβλημένο δικαίωμα και υποχρέωση των θεσμικών εσωτερικών οργάνων του Τύπου, αλλά ενίοτε και της εκάστοτε κυβέρνησης, όταν οι Λειτουργοί του Τύπου μετατρέπουμε εαυτόν από Λειτουργό και υπηρέτη της ενημέρωσης, είτε σε «εισαγγελέα», είτε σε «πάπα» και «πατριάρχη» που διεκδικεί το αλάθητο και την σχεδόν «μονοπωλιακή» πρόσβαση στις πηγές, είτε σε πειρατή, είτε προνομιούχο στις πηγές... Επομένως όντως μετατρέπει το Υπουργήμα του Δημοσιογράφου σε απόλυτα χυδαία έκφραση!

Καθίσταται δε επικίνδυνη, όταν βρίσκει έδαφος στους κόλπους της ήδη χειμαζόμενης και σκληρά δοκιμασμένης Ελληνικής Κοινωνίας.

Είμαι βέβαιος πως οι πάντες με εννοείτε και αντιλαμβάνεσθε και και ποια άλλα φαινόμενα φωτογραφίζω... Όλοι θα έχετε κατά νου τέτοια περιστατικά καθημερινώς, που εκφράζονται παντοιοτρόπως, αλλά και ποια άλλα ζητήματα προσεγγίζω και εστιάζω, στα οποία ούτε καν χρειάζεται έστω και η φωτογραφική εστίασή τους...

Και για να μη μακρηγορώ, μετά από αυτή την μικρή, αλλά αναγκαία εισαγωγική τοποθέτηση μου, έρχομαι τώρα στο μεγάλο ζητούμενο. Στο δια ταύτα. Στο θέμα με το οποίο θα ήθελα ο καθείς να ασχοχηθεί στο μέτρο ευθύνης που του αναλογεί.

Στο «φαινόμενο Μιχάλης Ιγνατίου». Φαινόμενο για την διάχυση του οποίου υπάρχουν ευθύνες. Πολλές. Και ποικίλες.

Φαινόμενο που φαίνεται να απειλεί ευθέως την ελευθερία στην πρόσβαση των πηγών π.χ. του State Department! Αφού ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου διεκδικεί το «μονοπώλειο».

Απευθυνόμενος τώρα ειδικότερα,

Προς τους διευθυντές / τριες, επικεφαλής τομέων ενημέρωσης των ΜΜΕ που η κάθε μια, ο κάθε ένας έχει επιλεγεί για να συντονίζει – διευθύνει - κατευθύνει, αν και θα μπορούσα να παραθέσω έναν ολόκληρο και πλήρη κατάλογο (time line) με τέτοια γεγονότα που ως βάση και κέντρο και πηγή προέλευσης είναι συνάδελφος Μιχάλης Ιγνατίου, τα οποία είτε αποδείχτηκαν αναληθή στην τελική τους έκβαση, είτε ήσαν εξ αρχής αναληθή, ή διογκωμένο επί σκοπού, είτε δηλώσεις αλλοιωμένες, πράξη που θα λάβει χώρα ενώπιον των αρμοδίων Αρχών και πάντως ενώπιον της Δικαιοσύνης είτε όταν (και εφόσον) κληθώ, είτε αν τούτο επιβληθεί αναγκαστώ να καταφύγω στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, εν τούτοις για την δική σας περαιτέρω ενασχόληση και την ολοκληρωμένη παράθεση επιχειρημάτων, θα περιοριστώ μόνο στην ενδεικτική αναφορά ορισμένων μόνον. Αρκετά πρόσφατων.

Θα ήθελα να παρακαλέσω, επικαλούμενος τον αυστηρότατο -θέλω να πιστεύω μηδενός εξαιρουμένου / ης – επαγγελματισμό σας για τα εξής επιδεικνύοντας την δέουσα προσοχή:

Τελευταία, θα έχετε όλοι προσέξει την σύγχυση που έχει προκληθεί, γενικώς με ότι προέρχεται εξ ΗΠΑ... Πιο συγκεκριμένα είτε με την λεγόμενη «Αμερικανική πρωτοβουλία», η οποία εντούτοις ποτέ - ίσαμε σήμερα δεν εκδηλώθηκε και το ζήτημα έκλεισε (ή άνοιξε κατά ορισμένους) άδοξα με την επιστολή του ο Μ. Πομπέο προς τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη. Ασχέτως ανάγνωσης της επιστολής αυτής καθ αυτής, ή και προσέγγισης ή ανάλυσης των επίσημων πράγματι δηλώσεων εκπροσώπων του State Department, του εν Αθήναις Αμερικανού Πρέσβη G. Pyatt και άλλων επίσημων

κυβερνητικών παραγόντων, είμαστε υποχρεωμένοι λόγω των όσων έχουν προηγηθεί και εντείνουν και επιτείνουν περαιτέρω την σύγχυση επ' αυτών και όλων εκείνων που μεταδίδονται από τις ΗΠΑ, ειδικότερα δε από Ουάσιγκτον, να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Έως και απολύτως επιφυλακτικοί. Επιβάλεται η Διασταύρωση! Με τις επίσημες πηγές. Απευθείας με το State Department! Ή την Αμερικανική Πρεσβεία στην Αθήνα.

Επισήμανση βασική. Δηλ. ό,τι δεν είναι αναρτημένο στην επίσημη σελίδα του State Department, ή όταν δημοσιεύεται κάτι, και δεν συνοδεύεται από τα σχετικά ντοκουμέντα, τεκμήρια δεν μπορεί να παίζει! Αυτό διδάσκει η πείρα. Η δημοσιογραφική δεοντολογία. Οι όροι και οι προϋποθέσεις της έντιμης και με ήθος επαγγελματικής δημοσιογραφίας.

Πόσω μάλλον, όταν τα ζητήματα που πραγματευόμεθα έχουν να κάνουν με τις τύχες του έθνους μας (Ελλάδα, Κύπρο, Ελληνική Διασπορά, Ελληνικές μειονότητες κτλ).

Δεν θέλω να αναφερθώ σε πρόσφατα παραδείγματα, - αναξιοπιστίας- που διαχέεται και αγγίζει και άλλα ΜΜΕ, όπου όλοι εξετέθησαν, όταν στις 16 Σεπτεμβρίου 2019 μετέδιδε ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου από το OPEN TV, και εν ριπή οφθαλμού κάποιοι έσπευδαν να αναμεταδώσουν-και να απαράγουν- αναδημοσιεύσουν, ότι τάχα είχε «κλειδώσει» η συνάντηση του Αμερικανού Προέδρου Donald Trump με τον Έλληνα Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη στο περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ.

Τέτοια συνάντηση δεν είχε προγραμματιστεί ποτέ! Email με επίσημους Έλληνες κρατικούς αξιωματούχους υπήρξαν μέσω και της Αμερικανικής Πρεσβείας, και είχαν ανταλλαγή σε επίσημο επίπεδο και με το διπλωματικό γραφείο του Πρωθυπουργού, αλλά συνάντηση του Αμερικανού Προέδρου με τον Έλληνα ΠΘ Κυριάκο Μητσοτάκη ποτέ δεν είχε προγραμματιστεί, ούτε στο τυπικό

εθιμοτυπικού χαρακτήρα 5λεπτο. Μόνον η εθιμοτυπικού χαρακτήρα φωτογράφιση του Αμερικανού Προέδρου με τους ηγέτες κρατών, όπως και εκείνη με τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ.

Η Κυβέρνηση, ευτυχώς κατάλαβε εγκαίρως την γνωστή παγίδα του Μιχάλη Ιγνατίου και κράτησε ευκρινείς αποστάσεις.

Είναι η γνωστή τακτική... Μιχάλη Ιγνατίου. Η τακτική και η παγίδα για να κάνει την πρώτη «επαφή». Να πουλήσει εκδούλευση... Το έχει ξανακάνει 10αδες φορές. Πόσοι την έχετε πατήσει; 10αδες είναι η απάντηση!

Αν και ο συγχρωτισμός του με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και ειδικότερα με τον Νίκο Κοτζιά τον έχει αφήσει εκτεθειμένο. Θέμα που χρήζει περαιτέρω έρευνας στο ελληνικό Υπ. Εξ. καθώς αγγίζει και άλλες περαιτέρω πτυχές πέραν εκείνες των οικονομικών...

Ωστόσο δικαίωμά του, βέβαια. Ασχέτως αν εμφανίζεται «υπέρ άνω» κομμάτων. Υπάρχει όμως αρκετό ρεπορτάζ επ' αυτού και μιλούν τα κείμενα και οι δηλώσεις του Μιχάλη Ιγνατίου... επί αυτών όλων...και πολλών άλλων.

Το ίδιο story, με την πρόσκληση του Λευκού Οίκου, προς τους εκάστοτε Έλληνες Πρωθυπουργούς εδώ και μια 15ετια τουλάχιστον. Ισχύει εδώ και πολλά χρόνια το ίδιο ακριβώς story, και πάντα η ίδια «πηγή». Ένα κέντρο στην Ουάσιγκτον είναι που πληροφορεί (ή καλύτερα παραπληροφορεί) για να πουλά εκδούλευση σε συναδέλφους, αλλά και ελληνικές κυβερνήσεις. Δίνει την «πληροφορία»... αλλά ο ίδιος δεν την γράφει. Ακόμα. Διαχέεται πρώτα στην δημοσιογραφική πιάτσα, εκτίθενται οι πάντες και μετά έρχεται ο «έγκυρος» Μιχάλης Ιγνατίου για να δώσει την είδηση. Απλώς ανατρέξτε στα αρχεία και ανακαλέστε την μνήμη σας. Όσοι εμπλέκεσθε με το σχετικό ρεπορτάζ. Πόσα και πόσα έχουν μεταδοθεί και πόσα έμειναν ως απλές μεταδόσεις, αναπαραγωγές, και απλές διαδόσεις...

Αν, μάλιστα, ανατρέξετε στα αρχεία σας, κάθε φορά που εκλέγεται μια νέα κυβέρνηση, θα διαπιστώσετε πως επαναλαμβάνεται το ίδιο ακριβώς story με την περιβόητη πρόσκληση για τον Λευκό Οίκο! Ακριβώς το ίδιο story. Κάθε φορά. Πανομοιότυπο! Copy paste! Όλοι οι Πρωθυπουργοί πέρασαν από αυτή την βάσανο και το κρύο ντουζ... ειδικά ο Αντώνης Σαμαράς.

Η κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, όπου την επομένη της εκλογής του, τον Ιούνιο του 2012, άρχισε η γνωστή παραφιλολογία εκπορευόμενη, είτε απευθείας και πάντα από τον ίδιο τον Μιχάλη Ιγνατίου, είτε από άλλους στους οποίους πετούσε την πεπονόφλουδα... επί 13 μήνες αναπαραγόταν το ίδιο σενάριο. Και ω του θαύματος! Ο Πρωθυπουργός Α. Σαμαράς επισκέφθηκε ένα βροχερό απόγευμα του Αυγούστου του 2013 την Ουάσιγκτον και τον Λευκό Οίκο, και συναντήθηκε με τον Αμερικανό Πρόεδρο Μπάρακ Ομπάμα, δηλ αρκετούς και κάμποσους μήνες μετά.

Το ίδιο παρ' ολίγον να την πατήσει και ο επόμενος Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας. Αμέσως μετά την εκλογή του, το ίδιο σενάριο της πρόσκλησης στο Λευκό Οίκο. Η ίδια πάντα εκδούλευση... η ίδια μέθοδος. Η ίδια τακτική. Βοηθώντας βεβαίως και του συναυτουργού του στο ίδιο παιχνίδι. {Ψάξτε τον. Όχι όλα έτοιμα.}

Χάρη όμως στα αντανακλαστικά του αείμνηστου Θεόδωρου Μιχόπουλου με μια ανακοίνωση από το Μέγαρο Μαξίμου κόπηκε αμέσως η σεναριολογία ορθά-κοφτά. Και η πρόσκληση ήρθε πολύ αργότερα και η επίσκεψη τον Νοέμβριο του 2017. Παρ όλο που Μιχάλης Ιγνατίου στο Πρώτο Θέμα έγραφε για τις κάκιστες-εως και ανύπαρκτες - σχέσεις που έχει το Μαξίμου με την ανύπαρκτη επικοινωνία με τον Λευκό Οίκο. Η πραγματικότητα όμως ήρθε και τον διέψευσε οικτρά. Την συνέχεια την γνωρίζει ο ίδιος πολύ καλά...

Θα μπορούσα να αναφεθρώ σε πλείστα όσα παραδείγματα, αναξιοπιστίας, που εκθέτουν όμως και μια σειρά από ΜΜΕ, ειδικά ακόμα και την περίοδο άμεσου ελέγχου της χώρας από το ΔΝΤ.

100αδες παραδείγματα που έχει συλλέξει η ερευνητική μας ομάδα. Δεν είναι όμως ούτε της ώρας, ούτε του παρόντος. Στην ώρα τους και πάντως σίγουρα επί της δικαστικής αιθούσης.

Ωστόσο, ανάλογα παραδείγματα αναξιοπιστίας που φθάνουν ίσως και μια 20ετια πίσω, αλλά ούτε αυτά χρειάζονται τώρα, όταν υπάρχουν ακόμα πιο πρόσφατα παραδείγματα που είχαν ένα μόνον κέντρο εκπόρευσης αυτής της στοχευμένης παραπληροφόρησης. Τον Μιχάλη Ιγνατίου.

Θα έρθω στα πιο πρόσφατα που κρίνονται ίσως ως ακόμα πιο σοβαρά. Και αφορούν όλους μας. Όλους σας.

Τα τελευταία 24ωρα – και συγκεκριμένα από τις 22 Ιανουαρίου 2020- παρατηρήθηκε πάλι εκ του πονηρού βεβαίως, -καθώς η πλειονότητα των συναδέλφων αγνοεί παντελώς το κρυφό έντονο και σκοτεινότατο παρασκήνιο...

Νέα δήλωση εκπροσώπου του State Department και πάλι αυτή την φορά, συνέχεια της αλοιωμένης δήλωσης της 20^{ης} Αυγούστου 2019. Μια νέα δήλωση αυτή φορά ορμώμενη και από άλλα βαθύτερα και εσώτερα κίνητρα... Με μια όχι και τόσο «νέα» αμερικανική «κινητικότητα» με πληθώρα δηλώσεων. Μόνον στον Μιχάλη Ιγνατίου! Υπερβάλλων «ζήλος», με νέες δηλώσεις πάλι υπέρ της Κυπριακής ΑΟΖ κτλ. Παρόμοια με την ψευδό fake δήλωση της 20^{ης} Αυγούστου 2019. Με βασική αλλά ουσιαστική διαφορά! Και επί της ουσίας αλλά και στην μεθοδολογία δημοσιοποίησης της.

Αυτή την φορά η νέα αυτή δήλωση, εκπροσώπου του State Department πάλι με αφορμή το Yavuz, για αυτό και για να μπορεί να έχει πλήρη και μεγαλύτερη διάχυση, χρησιμοποιήθηκε ο μανδύας του ΑΠΕ... και των «ανώνυμων» ανταποκριτών στις ΗΠΑ που κάπου... κάποτε... έθεσαν ένα ερώτημα σε ένα κάποιο εκπρόσωπο του State Department και ξαφνικά “εγεννήθη” νέα δήλωση.

Μια δήλωση με στόχο αντικειμενικό όχι να “ενισχύσει” μια άλλη, εμφανώς αλλοιωμένη δήλωση της 20^{ης} Αυγούστου του 2019...αλλά να συμαζέψει την κατάσταση εν όψει θύελας! Καταιγίδας!

Μια νέα δήλωση που όμως δεν προκύπτει από τα επίσημα κείμενα και official statement του State department, τουναντίον, το αντίθετο θεμελιώνεται από τις επίσημες δηλώσεις του State Department.

Για να πάμε στην ουσία. Πέρα από την ήδη γνωστή πολιτική από το 1977 και εντεύθεν πολιτική των ίσων αποστάσεων των ΗΠΑ μεταξύ Ελλάδος / Τουρκίας. Το State Department έχει μια σταθερά.

Ειδικά στο ζήτημα της παραβίασης των χωρικών υδάτων της Κυπριακής ΑΟΖ από τα τουρκικά ερευνητικά, όπως συνέβη το καλοκαίρι του 2019 από το τουρκικό Yavuz. Το οποίο και ανεχώρησε, επειδή το ήθελε και είχε τελειώσει την δουλειά του, και όχι γιατί υπήρξε κάποια ειδική δήλωση των ΗΠΑ που έκαμε τους Τούρκους να τρέμουν...

Κυπριακά χωρικά ύδατα, τα οποία οι ΗΠΑ στα επίσημα (official statements), τα αναφέρει ως international waters.

Αυτή η νέα Δήλωση της 22ας Ιανουαρίου 2020 που αυτή την φορά -η δήλωση αυτή - του State Department ήρθε μέσω ΑΠΕ, ναι μέσω ΑΠΕ! Δηλαδή ήρθε το ΑΠΕ να ρωτήσει τον εκπρόσωπο του State department, αν εμμένει στην -αλλοιωμένη- δήλωση της 20^{ης} Αυγούστου 2019 που είχε κάνει ο Μιχάλης Ιγνατίου; (sic)...

Και αυτή η δήλωση ετέθη από το ΑΠΕ για να αποτελεί «σωσίβιο», εν όψει της επερχόμενης δικαστικής αντιπαράθεσης, για τον πλέον αισθητά απομονωμένο Μιχάλη Ιγνατίου, λόγω προηγούμενου βεβαρημένου ιστορικού! Παραγωγή fake news, fake statement κτλ.

Αυτή την φορά η νέα δήλωση του εκπροσώπου του State Department της 22ας Ιανουαρίου 2020 «παίζεται» -επαναλαμβάνω- πρώτα στο ΑΠΕ, ο συντάκτης του οποίου, συν τοις άλλοις

συνεργάζεται με τον κ. Μιχάλη Ιγνατίου, και αποδίδεται πάλι σε εκπόσωπο του State Department, αλλά που πάλι το state department «απαντά» στον Μιχάλη Ιγνατίου μέσω του ΑΠΕ.

Αλλά, το κυριώτερο; Και αυτή η δήλωση, όπως και εκείνη της 20^{ης} Αυγούστου 2019 δεν αναρτάται στην επίσημη ιστοσελίδα του Αμερικανικού Υπ. Εξωτερικών (State Department)!

Είδαμε μάλιστα, και “ερμηνευτική ανάλυση”, «ειδικού βάρους» προσέγγιση από τον Μ.Ι. και «ανάγνωση» ανάλυση πως το state department αυτή την φορά προχωρά “ένα βήμα πιο πέρα”! με την συγκεκριμένη δήλωση «Υπέρ των δικαιών της Κύπρου»! Καλά θα ήταν όλα αυτά. Το έχω ξαναγράψει προσωπικά, απευθυνόμενος στον ίδιο τον κ. Ιγνατίου. Αλλά η αλήθεια και η σκληρή πραγματικότητα τον διαψεύδει. Και μαζί του καθιστά αναξιόπιστους και τίθενται εν αμφιβόλω όλοι όσοι άκριτα αναδημοσιεύουν κάτι που -όχι άνευ δόλου και σκοπιμότητας - εφευρίσκει με πρόσχημα πάντα, τον κατά τα άλλα, ένθερμο “πατριωτισμό” του και αντί-Τουρκισμό που εκπέμπει, λες και πλειοδοτεί και μονοπωλεί τον υπέρ πατριωτισμό ο κ. Ιγνατίου. Έτσι μοιάζει. Είναι όμως έτσι; Μήπως δεν είναι αυτό που φαίνεται, αλλά κάτι άλλο; Ερωτήματα και προβληματισμούς θέτω...

Αυτή η νέα δήλωση, της 22ας Ιανουαρίου 2020, αν και κατά τι παρόμοια- αλλά αισθητώς και σοβαρά αποστασιοποιημένη από την ανύπαρκτη στο σύνολο και την έκταση που της αποδόθηκε αλλοιωμένη -παραφρασμένη «δήλωση» - της 20^{ης} Αυγούστου 2019, έχει άλλη σκοπιμότητα και εδώ χρειάζεται η προσοχή όλων.

Μέγας θόρυβος και σάλος το καλοκαίρι, συγκεκριμένα τον περασμένο Άυγουστο(2019), από την εμφάνιση της δηλώσεως της 20^{ης} Αυγούστου 2019 προκλήθηκε και Ω! του θαύματος, με εντελώς νέα και αυτή την φορά πραγματικά επίσημη -official document - δήλωσή από εκπρόσωπο του State Department στην [εφημερίδα](#)

ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ την Κυριακή 1^η Δεκεμβρίου 2019 έρχεται και σχεδόν κονιορτοποιεί την προηγούμενη σε αυτό- State Department - αποδοθείσα δήλωση της 20^{ης} Αυγούστου 2019 που ενεφάνισε και μάλιστα ως αποκλειστική, κατά την πάγια προσβλητική τακτική του προς άπαντες τους συναδέλφους τους σε Ελλάδα, Νέα Υόρκη και Ουάσιγκτον, ο κ Μιχάλης Ιγνατίου!

«Δήλωση» που και αυτή της 22ας Ιανουαρίου 2020, όπως και η δήλωση της 20^{ης} Αυγούστου 2019, τότε αποδόθηκε πάλι, αν και σοβαρώς και αισθητώσ αλλοιωμένη (της 20^{ης} Αυγούστου 2019) πάλι σε εκπρόσωπο του State Department!

Δηλώσεις που ποτέ δεν έγιναν στην έκταση και με το γεω πολιτικό νόημα που τους αποδόθηκε! Τουλάχιστον, όπως τις παρουσίασε ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου. Και πάντως όχι με το νόημα που προσελήφθη από όλους τότε -αλλά και σήμερα - όσους ακρίτως την αναπαρήγαγαν, ωσάν ο κ. Μ. Ιγνατίου να κατέχει το μοναδικό προνόμιο και αποκλειστικό δικαίωμα της πρόσβασης σε αμερικανικές πηγές! Αυτό προσπαθεί δηλ με τον step by step συναδέλφων του επί μια 20ετία. Αφήνει και κάποιους, που δεν τους κυνηγάει, δεν τους διώκει, δεν τους καταδιώκει -μερικούς δε μανιωδώς- να συν υπάρχουν, τους κάνει την χάρη δηλ. Έτσι για «ξεκάρφωμα» αρκεί να συμφωνούν με εκείνον και να αναπαράγουν στον Μιχάλη Ιγνατίου! Να αποθεώνουν τον Μιχάλη Ιγνατίου! Όπως ο νυν συντάκτης του ΑΠΕ στην Ουάσιγκτον. Π.Κ.

Μοιάζει με προσωπική αντιπαράθεση; Δεν είναι! Μιλούν τα κείμενα. Εδώ υπάρχει κάτι βαθύτερο που αγγίζει όλους μας. Προσοχή.

Το αυτό φαινόμενο παρατηρήθηκε και με την περίφημη «Αμερικανική πρωτοβουλία», δικής του «εμπνεύσεως, επινόησης, και επινεύσεως». Φρόντισε, αυτή την φορά, όπως κάνει πάντα κατά την πάγια και προσφιλή του τακτική, όταν στριμώχνεται, αυτή την φορά να εμπλέξει άλλη συνάδελφο(Κ.Σ.)λόγω και ισχυρού μέσου...

Εν συνεχεία, δια της βιομηχανικής αναπαραγωγής, ώστε να χάνονται τα «ίχνη», να εμπλέξει / (πάντα) εμπλέκει και άλλους συναδέλφους στα συνεχή ολισθήματά του. Φυσικά αυτό δεν γίνεται με μόνο στόχο να χάνονται τα ίχνη του, αλλά και για άλλους λόγους που θα αναλυθούν στις δικαστικές αίθουσες και ενώπιον των εισαγγελικών και δικαστικών αρχών.

Μάλιστα η περίφημη «Αμερικανική Πρωτοβουλία», η οποία έσκασε την 9^η Ιανουαρίου μέσω ΣΚΑΙ, βεβαίως ο κ. Ιγνατίου που την γνώριζε αλλά προτίμησε να μη την μεταδώσει (βλ σχετική εκπομπή με Άκη Παυλόπουλο της 10^{ης} Ιανουαρίου 2020). «Αμερικανική Πρωτοβουλία» το έδαφος της οποίας προετοιμάζε ο κ. Ιγνατίου με σχετική αρθρογραφία ημέρες προς της αφίξεως του Έλληνα ΠΘ Κυριάκου Μητσοτάκη στις ΗΠΑ, αλλά και την επομένη και μεθεπομένη, [κατέρρευσε ολοσχερώς, όταν ο συντάκτης του ANTIΘανάσης Τσίτσας στο βραδινό δελτίο του σταθμού στις 10 Ιανουαρίου 2020 μετέδωσε την επίσημη δήλωση του state Department](#) (που και αυτή κινείται στην πάγια γραμμή της πολιτικής των ίσων αποστάσεων, [δείτε την αντίστοιχη πρόσφατη δήλωση στην ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ την Κυριακή 1^η Δεκεμβρίου 2019](#)) και ενταφιάστηκε με την επιστολή Μ. Πομπέο, όπου έπεσαν τίτλοι τέλους στο σήριαλ περί «Αμερικανικής Πρωτοβουλίας».

Πάγια πολιτική ίσων αποστάσεων, καθώς και Ελλάδα και Τουρκία - τουλάχιστον στις ΗΠΑ- αντιμετωπίζονται αναλογικά, και όχι πραγματικά επί «ίσοις όροις». Αντιμέτωπιση που προκύπτει από τα επίσημα κείμενα, τις δηλώσεις και επίσημα official statements και όχι μόνον λόγω Ατλαντικής συμμαχίας (NATO), αλλά και διότι τα ζωτικά συμφέροντα των ΗΠΑ στην περιοχή οι πλείστοι στην Ουάσιγκτον -Δημοκρατικοί / Ρεμπουμπλικάνοι – δυστυχώς και με ευθύνη όλων των Ελληνικών κυβερνήσεων από το 1977 και εντεύθεν, οι Αμερικάνοι θεωρούν ότι τα διασφαλίζει ΜΟΝΟΝ η Τουρκία λόγω γεωπολιτικού μεγέθους και πληθυσμιακής υπεροχής

(και όχι μόνον)! Αλλά και πολλών άλλων παραγόντων και γεωπολιτικών μεγεθών.

Κοντολογίς. Εφ εξής, επειδή η όποια αναπαραγωγή σας, η οποία εδράζεται στο ΑΠΕ -και αυτή είναι η ευθύνη του ΑΠΕ να απεμπλακεί άμεσα από αυτή την διελκυστίνδα-, καθώς η νέα εφεύρεση, μετά την step by step και βάση στοιχείων και αδιάσειστων τεκμηρίων, σταδιακή απομόνωση του κ. Μ. Ιγνατίου, αν μη τι άλλο από επαγγελματικούς φορείς (ΜΜΕ σελίδες στο διαδίκτυο) έχουν αρχίσει να αποστασιοποιούνται από το πρόσωπο και τα ΜΜΕ που «ελέγχει», είναι να χρησιμοποιεί τον συντάκτη του ΑΠΕ ή και άλλους συντάκες μαζί, χωρίς ποτέ να τους κατονομάζει πια, διότι και οι ευθύνες είναι πολλές πλέον έναντι του State Department, στο μικροσκόπιο του οποίου έχει τεθεί ο εν λόγω δημοσιογράφος κ. Μιχάλης Ιγνατίου. Μικροσκόπιο το οποίο ερευνά τις ανακρίβειες και τις συνεχώς αλλοιωμένες – παραφρασμένες δηλώσεις του State Department που μετέδιδε και μάλιστα ως αποκλειστικές, με άμεση και αυτόματη αναπαραγωγή από τον νεαρό συντάκτη ΑΠΕ στις ΗΠΑ (Π.Κ.)

Από την άλλη, όταν ο έλεγχος και ο κλοιός άρχισε να σφίγγει γύρω του, άρχισε συστηματικά να εμπλέκει και άλλους συναδέλφους του.

Αρχικώς με την περίφημη «Αμερικανική πρωτοβουλία», η οποία κατέρρευσε και έκλεισε οριστικώς με την επίσημη επιστολή Μ. Πομπέο προς τον ΠΘ Κυριάκο Μητσοτάκη, εν τούτοις ενέπλεξε και άλλους συναδέλφους του, βάζοντας τους ή εμφανίζοντας τους να μεταδίδουν νέες άλλες «δηλώσεις, όπως αυτή της 22ας Ιανουαρίου 2020, πάλι με αφορμή το Τουρκικό Yanuz και την αποστολή του στο βυθοτεμάχιο 8 της Κυπριακής ΑΟΖ, πάλι με την πάγια μέθοδο - κατά την προσφιλή του τακτική - αλλοιωμένες δηλώσεις!

Όλες αυτές όμως οι πρακτικές, ακόμα και αν θετικά εικάσουμε πως στοχεύουν να βοηθήσουν την Κύπρο, πετυχαίνουν το ακριβώς αντίθετο! Περιπλέκουν την ήδη περιπεπλεγμένη κατάσταση.

Δηλώσεις, που αν και αλλοιωμένες, ποτέ το State Department στα επίσημα κείμενα του ή στην σελίδα του δεν τις αναρτά, επομένως δεν φαίνεται καν και να τις υιοθετεί!...

Εν τούτοις, όλα αυτά, τα πέρα από ένα άκαιρο δήθεν αλλά επικίνδυνο «πατριωτισμό» εκ μέρους του «ζηλωτή» κ. Μιχάλη Ιγνατίου έχουν και ένα άλλο πολύ επικίνδυνο, αλλά και καθ' όλα ύποπτο, θολό και μάλλον σκοτεινής προελεύσεως κοινό χαρακτηριστικό... Θα αποκαλυφθεί. Στην ώρα του. Όχι τώρα.

Κοντολογίς.

Για όλους εμάς που εμβαθύνουμε και εντρυφούμε και μελετούμε σε βάθος στο σκληρό πυρήνα αυτού του πράγματι οδυνηρού και όλως επικίνδυνου φαινομένου των «ανεπίσημων δηλώσεων» «εκπροσώπων» του state department, που σχεδόν πάντα έχουν μόνο ένα «πομποδέκτη», τον Μιχάλη Ιγνατίου, πέρα από το «προφανές», την μέχρι σημείου υπέρ κορεσμού προβολή του ανδρός, και είναι αυτό που φαίνεται και δεν χρειάζεται καν να επιχειρηματολογήσει κάποιος, είναι ότι όλο αυτό το ύποπτο παιχνίδι με τις αλλοιωμένες δηλώσεις του State Department φαίνονται να εντάσσονται σε ένα υβριδικής μορφής πόλεμο στοχευμένης υπέρ παρά πληροφόρησης.

(Υπέρ) Παραπληροφόρηση που είναι πολύ καλά ενδεδυμένη τον μανδύα του υπερφυούς ζήλου του Πατριώτη Μιχάλη Ιγνατίου που αγκομαχά να αποσπάσει μια δήλωση υπέρ των δικαιών της Κύπρου ή και της Ελλάδος. Εύλογα όμως κάποις ορθώς αναρωτιέται γιατί ποτέ δεν τον έχουμε δει να το κάνει, όταν πρέπει, on camera στα επίσημα briefing του State Department. ?

Εκεί απλώς επιδίδεται σε κάποιες μικρές λεκτικές ασκήσεις και ακίνδυνες φραστικές ερωτήσεις με έμμεσες τοποθετήσεις. Αλλά ερώτηση σαν αυτές που υποβάλει ηλεκτρονικά στους εκπροσώπους του State Department δεν τον έχουμε δει να υποβάλει on camera! Ακριβώς για να μη μπει στο στόχαστρο, όπως είχε μπει ο αείμνηστος Λάμπρος Παπαντωνίου. Συνεπικουρεία και του ιδίου του Μιχαήλ Ιγνατίου... Πόρρω και παρά σάγκας φυσικά απέχει από τον δυστυχή Λάμπρο Παπαντωνίου, ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου... όπως και καμία απολύτως σχέση με τον Ηλία Δημητρακόπουλο Του δε Λάμπρου Παπαντωνίου η ζωή ήταν μια αληθινή κόλαση! Μαρτύριο! Όπως ο ίδιος μου είχε πολλές φορές αποκαλύψει! Ποιος του είχε κάμει την ζωή κόλαση; Μη βιάζεσθε. Στην ώρα τους και ενώπιος ενωπίω. Όλα θα ειπωθούν Face to Face! Σε επίσημη διαδικασία.

Εδώ, στο «φαινόμενο Μιχάλης Ιγνατίου» είναι προφανή τα κίνητρα, για εμάς που τον γνωρίζουμε τόσο καλά και μάλιστα σε βάθος δυο 10ετιών... Βεβαίως είναι και άλλοι που και γνωρίζουν και φοβούνται... να μιλήσουν. Κάτι θα ξέρουν. Κάτι θα έχουν υποστεί...

Ωστόσο επί προσθέτως των ανωτέρω, όλες, μα όλες, αυτές οι fake δηλώσεις που εμφανίζονται με ένα πολύ συγκεκριμένο κέντρο εκπόρευσης, τον κ. Μιχάλη Ιγνατίου, προς πάσα κατεύθυνση φυσικά με τις ανάλογες προσλαμβάνουσες στο οικονομικό-πολιτικό-εκδοτικό σύστημα, σε Ελλάδα και Κύπρο, με πολλές παράλληλες δομές, άρα και τις αντίστοιχες επιρροές, έχουν και κάτι ακόμα.

Έχουν ένα κοινό παρανομαστή, ως βασικό δεδομένο: Εμφανίζουν, μονίμως τις ΗΠΑ ως υπέρ «πλεονάζουσα» χώρα «υποστήριξης» των εθνικών μας συμφερόντων (Ελλάδος και Κύπρου), μιλώ πάντα για τα ορφανά κατασκευασμένα fake news και τις fake ανεπίσημες δηλώσεις (unofficial statements).

Συν τοις άλλοις ΘΑ ΕΠΑΝΑΛΑΒΩ αυτό που εύλογα προκαλεί απορίες είναι γιατί πέφτει μουγκαμάρα στις επίσημες (official) ενημερώσεις on camera του State Department. Ας κάνει εκεί κάποιες από τις περίφημες ερωτήσεις ο φίλτατος και έντιμος κατά τα άλλα και καταξιωμένος με ευρεία αναγνωρισμότητα Μιχάλης Ιγνατίου, να δούμε τι απάντηση θα λάβει on camera! Τότε μάλιστα θα έχει προσφέρει!

Για να μη αναφεθρώ σε άλλο πρόσφατο παράδειγμα στις 5 Οκτωβρίου 2019 στο ελληνικό ΥΠΕΞ, όταν πάλι εξοστρακίζονται μυστηριωδώς όλοι συνάδελφοι και δίνουν πάλι μυστηριωδώς στον Μιχάλη Ιγνατίου την προτεραιότητα - από την Αμερικανική Πρεσβεία - να κάνει την πρώτη ερώτηση στον κ. Μ. Πομπέο.

Για αναζητείστε το σχετικό βίντεο στην ΕΡΤ να δείτε, αν και πώς και τι; ακριβώς του απάντησε -χωρίς να του απαντήσει - ο κ. Πομπέο; [Εδώ -για όσους θέλετε να εντρυφήσετε και να ερευνήσετε σε βάθος- θα βρείτε και την ερώτηση Μιχάλη Ιγνατίου και την μη απάντηση Μ.Πομπέο αλλά και εκτενή και λεπτομερή ανάλυση.](#)

Καλά θα ήταν λοιπόν, αν και όντας ο μόνος βασικός εταίρος στρατηγικής σημασίας οι ΗΠΑ της Ελλάδος, να ανταπέδιδαν, έστω και σε αντισταθμιστικά οφέλη, όσα έχουν πάρει από την Ελλάδα. Ποιος δεν το θέλει; Αλλά αυτά δεν «εκβιάζονται» με fake statements ή με fake news! Και να γίνονταν άδοξα; Χωρίς ιδιοτέλεια; Καλά θα ήταν. Όλα όμως τίθενται στο βωμό του ιδιωτικού και ιδιοτελούς προσωποπαγούς συμφέροντος του όποιου κ. Ιγνατίου.

Αυτά γίνονται αλλιώς, και πάντως όχι με ανεπίσημες δηλώσεις κάποιου αξιωματούχου που ούτε καν στην επίσημη ιστοσελίδα του State Department δεν αναρτώνται.

Ορθές και καθαρές, ξάστερες κουβέντες. Φίλη η Αμερική, Φιλτάτη η Αλήθεια.

Καλά θα ήταν όλα αυτά, για να μη εμβαθύνουμε σε άλλες αναλύσεις γεωπολιτικού χαρακτήρα, αν πράγματι υπάρχει απτή και ουσιαστική Αμερικανική υποστήριξη, έστω και σε ρητορικό επίπεδο αλλά και αυτή η υποστήριξη γίνεται με το σταγονόμετρο, ενίοτε δε και εκβιαζόμενη, και πάντως όχι από τον Μιχάλη Ιγνατίου.

Υπάρχουν οι εντεταλμένες «εκλεγμένες» κυβερνήσεις... Οι Πρωθυπουργοί και οι εκάστοτε Υπουργοί τους. Οι Υπουργοί των Εξωτερικών. Πολιτική ασκείται, όχι από τους δημοσιογράφους αλλά από τις έστω και υποτυπωδώς «εκλεγμένες» κυβερνήσεις.

Και κάτι ακόμα: στην πράξη από τις ΗΠΑ, πέραν των πολύ συγκεκριμένων και δεδομένων που έχουμε, απτά στα χέρια μας, ως χώρα, στα υπεύθυνα εντεταλμένα κυβερνητικά όργανα της εκάστοτε ελληνικής κυβέρνησης, δεν βλέπουμε κάτι τέτοιο στα επί της ουσίας κρίσιμα ζητήματα. Όπως π.χ. για την επίλυση του Κυπριακού, αλλά και για την προστασία των Κυπριακών χωρικών υδάτων, της ισχυριζόμενης (claims) κατά τις ΗΠΑ, ως Κυπριακής ΑΟΖ, καθώς οι ΗΠΑ αφενός μιλούν για διεθνή ύδατα, όταν αναφέρονται στα Κυπριακά χωρικά ύδατα, και επίσης όταν αναφέρονται και για τις μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας διαφορές, πάλι για διεθνή ύδατα κάνουν λόγο...και πάντα κρατούν ίσες αποστάσεις. Μακάρι να ήταν διαφορετικά. Δεν είναι όμως!

Αυτά λένε τα επίσημα κείμενα. Για να ξέρουμε τι λέμε. Να μη πελαγοδρομούμε. Να μη χανόμαστε. Να μη μπερδευόμαστε.

Επομένως,

Ουδείς έχει δικαίωμα να καπηλεύεται, ούτε να κάνει ασκήσεις πλειοδοσίας πατριωτισμού ή να εγκαλεί άλλον, όταν είναι προφανείς οι λόγοι και τα κίνητρα των ΗΠΑ, εξ ου και η πολιτική των ίσων αποστάσεων προς Ελλάδα και Τουρκία, ασχέτως αν παραβιάζονται συστηματικώς εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδος και της Κύπρου. Μακάρι να ήταν διαφορετικά.

Δεν είναι όμως! Όχι βέβαια πως δεν το γωρίζει αυτό ο κ. Μ. Ιγνατίου. Και πολύ καλά μάλιστα. Όπως και άλλοι στις ΗΠΑ...

Πόσω μάλλον, όταν επειδή κάνουμε αυτό που επιτάσσει και επιβάλλει η δημοσιογραφική δεοντολογία και η συνείδηση μας, ερευνούμε! Ρωτάμε. Διασταυρώνουμε! Απευθύνουμε κρίσιμα ερωτήματα -προς τον κ. Μιχάλη Ιγνατίου- χωρίς να λαμβάνουμε απάντηση, τότε δεχόμεθα ύβρεις. Απειλές. Ύπουλα χτυπήματα κάτω από την μέση. Εκβιασμούς. Συκοφαντίες. Ψεύδη. Επιστρατεύεται όποια μέθοδος για να κόβεται η επικοινωνία!

Δεχόμεθα καταιγισμό «άσφαιρων» πυρών και ανυπόστατες κατηγορίες χωρίς επίσημο παραλήπτη. Κοινώς λάσπη στον ανεμιστήρα! Και άλλα που εν προκειμένω θα κατατεθούν ενώπιος ενωπίω και πάντως στις αρμόδιες δικαστικές - εισαγγελικές αρχές.

Από την άλλη, θα ήμουν ο τελευταίος, αν υποστήριζα πως οι ΗΠΑ την κρίσιμη στιγμή, όταν αυτή φτάσει -και δυστυχώς πλησιάζει επικίνδυνα αυτή η ώρα-, και μάλλον μετά την μεγάλη εθνική καταστροφή, δεν θα αναλάβουν μετρημένη και πολύ συγκεκριμένη δράση, έστω και αν αυτή η δράση εκδηλωθεί αργά ή έστω πριν η φωτιά απλωθεί σε ζωτικά τους συμφέροντα στην ευρύτερη και μείζονα περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Οι ΗΠΑ, ως υπεύθυνο και σοβαρά εθνικά κυριάρχο κράτος μιλούν με υπευθυνότητα μέσα από θεσμικούς φορείς και όργανα, όπως η Γερουσία. Το Κογκρέσο. Ο Λευκός Οίκος. Το State Department. Το πεντάγωνο. Με επίσημες δηλώσεις και τοποθετήσεις αμφότερα των επικεφαλής τους με τις επίσημες εκθέσεις τους.

Ασχέτως αν η πολιτική πραγματικότητα με τις επίσημες δηλώσεις των Αμερικανών Υπεξ, Αμερικανών Υπουργών, επιστολές, επίσημα κείμενα που αναρτώνται στην επίσημη ιστοσελίδα του State Department ή άλλες εκφράσεις των αυτών επίσημων αμερικανικών συμφερόντων δεν απηχούν στην πραγματικότητα και στην

εμπράγματα πολιτική των ΗΠΑ έναντι της Ελλάδος και της Κύπρου. Δηλαδή τηρούν την πολιτική των ίσων αποστάσεων. 10ετιες τώρα. Με ελαφρά απόκλιση συγκυριακά και μόνον κατά περίπτωση γέρνουν προς την Αθήνα.

Η γενικότερη όμως πολιτική των ΗΠΑ ως προς την Ελλάδα και την Κύπρο είναι μια και αυτή εδώ και σχεδόν μισό αιώνα. Το γιατί; Ας αναρωτηθούν οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες στην Ελλάδα και οι γνωστές οικογένειες που νέμονται εξουσία και πλούτο... Αλοίμονο από τον απλό Πολίτη που αγνοεί πολλά. Πάρα πολλά...

Οι ΗΠΑ πάντα θεωρούσαν και θεωρούν την Τουρκία- όχι τον Ρεντζέπ Ταγίπ Ερντογάν- στρατηγικό εταίρο και σύμμαχο, για μια σειρά από πάρα πολλούς λόγους, αλλά και με ευθύνη της Αθήνας, την Ελλάδα την κατατάσσουν ως ένα καλό σύμμαχο, αλλά ένα μικρό κράτος με το οποίο διατηρούν άριστα εδώ και 10ετιες παραδοσιακά σχέσεις. Σχέσεις διακρατικές που εξαντλούνται μόνο στο διαπολιτισμικό και τουριστικό επίπεδο. Ίσως τώρα να αλλάξουν τα πράγματα με την νέα εκτεταμένη συμφωνία Ελλάδος – ΗΠΑ που προσφάτως επικυρώθηκε.

Δεν εισέρχομαι σε περισσότερα γιατί δεν κάνουμε ειδική ανάλυση και πραγματεία περί των ΕλληνοΑμερικανικών Σχέσεων. Πάντως όντως, οι διακρατικές σχέσεις Ελλάδος / ΗΠΑ, είναι σε όχι απλά ένα καλό επίπεδο, αλλά ίσως στο καλύτερο δυνατό σημείο και άλλων προγενεστέρων εποχών. Η Ελλάδα ειδικά με την τελευταία συμφωνία έδωσε πάρα πολλά! Ή μάλλον τα έδωσε όλα! Φυσικά ένας καλός φίλος παλαιός διπλωμάτης προσφάτως μου έλεγε «έχουμε και άλλα ακόμα να δώσουμε». Αλλά το ερώτημα είναι τι έχει κερδίσει η Ελλάδα; Ή τι μπορεί να κερδίσει;

Προσοχή! Μη παρανοηθεί η ανωτέρω (μικρά και περιορισμένης έκτασης) αναλύση. Περίγραμμα και πλαίσιο δίνω. Δεν κάμω ενδελεχή σε βάθος ανάλυση με γεωπολιτική προσέγγιση.

Οι ΕλληνοΑμερικανικές σχέσεις πράγματι είναι για ακόμα μια φορά στο καλύτερο δυνατό τους σημείο αλλά αυτό είναι και το διακύβευμα της τελευταίας 50ετίας, και όχι γιατί η μια ή η δεινα κυβέρνηση ήταν πιο φιλοΑμερικανική από την άλλη. Αφενός, και αφετέρου όσο η Ελλάδα βρίσκεται στους κόλπους του ΝΑΤΟ και μάλιστα στο σκληρό πυρήνα του, τόσο οι σχέσεις θα αναβαθμίζονται. Οπότε αυτή η αναβάθμιση των διμερών σχέσεων Ελλάδος -ΗΠΑ δεν πιστώνεται ούτε στην διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, πόσω μάλλον στον Αλέξη Τσίπρα, χωρίς βεβαίως να παραγνωρίζεται ότι πιο πολλές φορές επισκέφθηκε ο Νίκος Παππάς τις ΗΠΑ στο διάστημα της υπουργικής του θητείας από όσο όλοι οι υπουργοί της μεταπολίτευσης. Το ίδιο και άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και πριν αναλάβουν την διακυβέρνηση της Ελλάδος τον Ιανουάριο του 2015.

Οι πραγματικές Αμερικανικές θέσεις για το πώς οι ΗΠΑ, το βαθύ αμερικανικό κράτος και ειδικότερα το State Department βλέπουν την Ελλάδα στο πλευρό των ΗΠΑ καταγράφονται και απηχούνται στην τελευταία Αμερικανική έκθεση του State Department, που ο γράφων και υπογράφων αποκάλυψε στο σύνολο και την πλήρη έκταση τους στο περιοδικό Επίκαιρα τον Ιανουάριο του 2019. (Αν και κάποιο χέρι εκ των έσω είχε φροντίσει τότε η Αμερικανική έκθεση να φτάσει και σε άλλα χέρια προς ίδια κομματική εκμετάλλευση... του ΚΚΕ)

Και να γιατί ο γράφων και η ομάδα του θεωρείται, εδώ και πολλά χρόνια για τον Μιχάλη Ιγνατίου (και κάποιους ακόμα στις ΗΠΑ) ότι είναι επικίνδυνος για τα συμφέροντά και του κ. Μιχάλη Ιγνατίου και όσων βρίσκονται πίσω και γύρω του. Γιατί σίγουρα ο κ. Μ.Ι. δεν είναι μόνος, ούτε και θα μπορούσε να είναι μόνος του σε αυτή την συνεχή βιομηχανική παραγωγή fake news ο κ. Μ. Ιγνατίου... αλλά ακόμα και αν είναι μόνος τότε πράγματι δικαιώνεται η προσέγγιση και ανάλυση μου στο «φαινόμενο Μιχάλης Ιγνατίου»

Είναι πολλοί οι λόγοι που ο γράφων και υπογράφων-το παρόν υπόμνημα και ανοιχτή επιστολή- θεωρείται επικίνδυνος για τον κ. Μ. Ιγνατίου και όλους όσους τον στηρίζουν, όπως το ίδιο επικίνδυνοι ήταν και ο Λάμπρος Παπαντωνίου, ο Θανάσης Τσίτσας, Δημήτρης Απόκης, Θάνος Δημάδης (αν και εν πολλοίς παρεξηγημένος) ο Μακάριος Δρουσιώτης, η Δέσποινα Συριοπούλου και 10αδες άλλοι συνάδελφοι, οι οποίοι έχουν υποστεί απίστευτο - σε ορισμένες των περιπτώσεων- ανελέητο πόλεμο και κυνηγητό!

Ύπουλες διώξεις. Συκοφαντείες. Λάσπη. Ύβρεις. Εκδιώξεις. Εκτοπισμούς από τις συνεργασίες τους και ξαφνικές απολύσεις ή πάγωμα και ψυγείο μέχρι εξαναγκασμού και παραιτήσεως και άλλα πολλά που δεν θα διστάσω να δημοσιοποιήσω, ακόμα και αν πρέπει για μια φορά στην ζωή μου, στα 35 χρόνια σταθεράς επαγγελματικής πορείας να καταδικαστώ, αρκεί να δημοσιοποιηθούν αρκετά κομμάτια της αλήθειας για το ρόλο και τα βαθύτερα κίνητρα του κ. Μιχάλη Ιγνατίου, και όσων βρίσκονται πίσω του... Ο Μιχάλης Ιγνατίου είναι υπαίτιος για πάρα πολλά! Το καταθέτω μετά λόγου γνώσεως! Και των συνεπειών του νόμου. Γνωρίζω τις συνέπειες όμως πέρα και πάνω από όλα είναι η Αλήθεια! Για τις επόμενες γενιές! Για την ελεύθερη δημοσιογραφία. Για δημοσιογραφία χωρίς πάτρωνες! Χωρίς ηγεμονισμό. Δημοσιογραφία με ήθος! Με συνέπεια. Με επαγγελματισμό.

Ο κ. «Μιχάλης Ιγνατίου», αντιπροσωπεύει ένα θλιβερό φαινόμενο. Μια συνολική παθογένεια του πολιτικό εκδοτικού συστήματος. Δεν έχει να κάνει με το πρόσωπο. Αλλά με τις μεθόδους. Τις πρακτικές. Τις τακτικές. Τον τρόπο και όσα μέσα χρησιμοποιεί σε ένα ολόκληρο σύστημα. Αυτά στιγματίζω! Είναι τρομεροί οι μηχανισμοί που στήνονται κάθε φορά και όσα μέσα κάθε φορά μετέρχεται - μόνος ή με την συνδρομή άλλων ενίοτε και ολοκλήρων υπηρεσιών- για την εξόντωση, ηθική και επαγγελματική των συναδέλφων του. Δολοφονεί την αλήθεια! Συστηματικά! Κατ'επάγγελμα!

Επί πλέον για μια 20ετια και πλέον έχει καταφέρει να εξαπατήσει ως καθαρά συστημικό προϊόν τους πάντες! Και κυρίως την κοινή γνώμη. Το Ελληνικό πολιτικό εκδοτικό σύστημα, δημιουργήμα και παθογένεια του οποίου είναι, σάρξ εξ της σαρκός και οστών εκ των οστέων τους, το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να τον προστατέψει, όσο τους είναι χρήσιμος. Αν τους ήταν ποτέ χρήσιμος... Έχω αποφασίσει να μιλήσω και θα μιλήσω! Ακόμα και νεκρός θα μιλήσω! Υπάρχουν οι τρόποι να λάμψει η αλήθεια.

Υπερασπίζομαι το δικαίωμα στην αλήθεια! Το δικαίωμα της ορθής και έγκυρης διασταυρωμένης ειδησεογραφίας! Το δικαίωμα της έγκυρης επαγγελματικής, υπεύθυνης δημοσιογραφίας. Της ενημέρωσης που οφείλει και πρέπει να κατευθύνεται στον Πολίτη, ανόθευτη. Απρόσκοπτα. Ακηδεμόνευτα. Υπεύθυνη και αληθινά ελεύθερη επαγγελματική δημοσιογραφία σημαίνει Αλήθεια! Μόνον!

Είμαστε δεσμευμένοι στην συνείδηση μας. Δεν έχω τίποτα απολύτως με το Πρόσωπο. Τις μεθόδους, τις πρακτικές και τους μηχανισμούς κατηγορώ και καταγγέλω! Αυτά στιγματίζω!

Αυτό έταξα στην ζωή μου, όπως και 100αδες άλλοι εκεί έξω συνάδελφοι, όπως Εσύ που με διαβάζεις τώρα, αυτό ήθελα να κάμω, αυτό θα κάμω ως τα στερνά μου και όσο έχω την δύναμη να αρθρογραφώ. Η αλήθεια είναι το μεγάλο υπέρ όπλο των Πολιτών.

Η Αλήθεια πονάει. Πικραίνει. Αλλά στο τέλος λυτρώνει! Όλους μας!

Αυτή την μεγάλη επανάσταση της Αλήθειας υπερασπίζομαι μια ολόκληρη ζωή! Αυτό ξέρω να κάνω! Ως το τέλος μου αυτό θα κάνω!

Ένας ακόμα λόγος των διώξεων που έχουμε υποστεί- όπως και άλλοι αρκετοί συνάδελφοι - είναι διότι μοιραία πάντα με την δουλειά μας γινόταν η σύγκριση από τους επαγγελματίες τους διευθυντές των ΜΜΕ που κατά καιρούς συνεργαζόμασταν.

Και αυτό δεν το άντεχε (ούτε το αντέχει) ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου.

Ο μεγαλύτερος λόγος όμως, όλων αυτών των συστηματικών μηχανοραφιών είναι διότι με τις έρευνες μας χάλαγαν μεγάλες business! Business 10ετιών όπως το πολύ καλά κατασκευασμένο - για ορισμένους επιτήδειους - παραμύθι περί ελληνικού lobby. Μεγάλη βιομηχανία! Πολλά τα κέρδη! Από τις τσέπες του ανυποψίαστου Έλληνα πολίτη που πληρώνει. Αδρά. Φορολογείται.

Υπάρχουν και άλλοι 10αδες ακόμα λόγοι που συνθέτουν και σκηνοθετούν όλο αυτό το σύγχρονο δράμα στην ελληνική δημοσιογραφία με το φαινόμενο Μιχάλης Ιγνατίου. Προς το παρόν αρκούμαι σε αυτά. Ωστόσο επιγραμματικά θα αναφέρω και έναν ακόμα σταθερό λόγο της αντισυναδελφικής συμπεριφοράς του Μ.Ι :

Γιατί συστηματικά εμείς παραπέμπουμε στις πηγές. Γιατί πιστεύουμε πως το ψέμα έχει κοντά ποδάρια. Όπως το ίδιο και άλλοι συνάδελφοι με τους οποίους βρέθηκε αντιμέτωπος. Και πως, όσο και αν επιχειρεί να μπλέξει και άλλους στις επικίνδυνες ατραπούς που οδηγείται προκειμένου να διασωθεί, το έναυσμα είναι η άκρη του νήματος.

Την άκρη του νήματος στο κουβάρι των ψευδών με τις αληθείς (ή και τις αλλοιωμένες) δηλώσεις των εκπροσώπων του State Department, το κρατάνε και άλλοι, ακόμα και αν το χάσουμε εμείς...

Το εύλογο ερώτημα, αν και εμείς που συστηματικά τον ερευνούμε τουλάχιστον μια 15ετια, -και το γνωρίζει τούτο εγγράφως και επισήμως από το 2013, - το έχουμε σχεδόν απαντήσει(...) εν τούτοις θα έπρεπε για κάθε κοινό δημοσιογραφικό νου να απασχολεί το ορθό, σωστό και πραγματικό ερωτημα μετά τα όσα αποκαλύπτονται για τον κ. Ιγνατίου είναι:

Ποια η σκοπιμότητα, πέρα από τον άκρατο προσωπικό και οικονομικό καιροσκοπισμό του κ. Μιχάλη Ιγνατίου, όλου αυτού του καταιγισμού παραγωγής fake news?

Δηλ άγνωστο και με ποια βαθύτερη σκοπιμότητα των ιθυνόντων νόων και με συστηματικό «μπροστινό» και εμπνευστή κατ' επάγγελμα και κατά συρροή κατασκευαστή των fake news, Μιχάλη Ιγνατίου, όλος αυτός ο καταιγισμός στοχευμένης παραπληροφόρησης!

Την ανοχή, και πολλών άλλων παραγόντων (...) που δεν είναι ούτε της ώρας, ούτε της στιγμής να αναφερθούν ή έστω καν να φωτογραφηθούν... στην ώρα τους και πάντως εντός των δικαστικών αιθουσών, όταν και αν -και ελπίζω και εύχομαι επιτέλους να - φτάσουμε κάποτε, εκεί θα αναφερθούν όλα, ή πάντως πάρα πολλά.

Δηλ σε τελευταία ανάλυση, ο καθείς εξ ημών και εξ υμών, μετά τα ποικίλα και πολλά διαφορετικά στοιχεία που αναφύονται από το ρεπορτάζ και μόνον, αλλά και την παραπομπή στα επίσημα statements αυτής της εμμονής στην κατασκευή των fake news, για την όποια αναπαραγωγή, πλέον φέρει ακεραία την προσωπική ευθύνη στους τομείς που προϊσταται - συντονίζει, διευθύνει και κατευθύνει στα ΜΜΕ που εργάζεται ή συνεργάζεται, όταν και μόνον παραπέμπει στον κ. Ιγνατίου, χωρίς την απαιτούμενη και επιβεβλημένη διασταύρωση από τις απευθείας πηγές μετά από ένα τέτοιο και τέτοιας έκτασης βεβαρημένο ιστορικό...

Δεν είναι άμοιρος ευθυνών, οιοσδήποτε, αν αναπαράγοντας ακρίτως, χωρίς διασταύρωση και παραπομπή στις επίσημες official αμερικανικές πηγές, και εν προκειμένω αν δεν υπάρχει αναρτημένη στην σελίδα του State department οποιαδήποτε δήλωση αποδίδεται σε εκπρόσωπο του, φέρει ακεραία την επαγγελματική και ηθική ευθύνη, για την αναπαραγωγή τους και περαιτέρω διάχυση τους, ειδικώς αν διαπιστωμένα πρόκειται για fake news και αλλοιωμένες δηλώσεις που αποδίδονται σε εκπρόσωπο του State Department. Αυτό πρέπει να είναι σαφές και ξεκάθαρο!

Να τονιστεί και να διευκρινισθεί προς κάθε συνάδελφο, ότι πράγματι και είναι αλήθεια ότι το state department, όταν θέτεις μια ερώτηση, σε καλεί να την αποδώσεις σε εκπρόσωπο του state department. Σωστό. Αλλά άλλο αυτό που είναι διαδικαστικό ζήτημα και άλλο να παραφράζονται και να αλλοιώνονται συστηματικά δηλώσεις του State Department.

Αλλά πόρρω αυτό απέχει από την αλήθεια, όταν εσύ αντί να μεταφέρεις αυτούσια την δήλωση που σου δίδεται με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, την αλλοιώνεις σκόπιμα. Ίσως γιατί γνωρίζοντας εκ προοιμίου ότι το state department για τους λόγους που ευκρινώς και επαρκώς ανέλυσα και αναλύω, επισήμως δεν θα σε αδειάσει... Τουλάχιστον άμεσα και επισήμως. Το κάνει με άλλους έμμεσους τρόπους και μάλιστα ορισμένες φορές αρκετά ευκρινώς...

Εύλογα θα ρωτήσει κάποιος καλόπιστα και γιατί το State Department όταν εντοπίζει τέτοιες συμπεριφορές δεν αντιδρά; Εύλογη ερώτηση. Μόνον που δεν έχει απάντηση.

Άλλωστε, δεν έχει κανένα απολύτως λόγο το state Department να εμπλακεί- ειδικώς αν αυτή η στοχευμένη παραπληροφόρηση ενδέχεται να εδράζεται και να εκπορεύεται από άλλα παράλληλα και βαθύτερα ενίοτε και θολά κέντρα εξουσίας ... κέντρα με τα οποία δεν θέλει καμία απολύτως σύγκρουση... Το έχει αυτό η Αμερική και το βαθύ αμερικάνικο κράτος.

Άλλωστε θεωρώ πως οφείλουν πλέον οι πάντες να γνωρίζουν πια και στην Ελλάδα πως άλλο εντελώς ξεχωριστό «κράτος» το State Department, άλλο «κράτος» ο Λευκός Οίκος, άλλο «κράτος» αυτός ειδικά ο ανεξέλεγκτος και αχαλίνωτος, αντισυστημικός, αμφίσημος, Αμερικανός Πρόεδρος Donald Trump και εντελώς άλλο «κράτος» το Πεντάγωνο και οι υπηρεσίες που ανήκουν σε αυτό... και εντελώς άλλο κράτος συγκεκριμένες υπηρεσίες, όπως η CIA... DIA... και η κεντρική διεύθυνση των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ.

Εν προκειμένω, και για να έχει και χρηστική σημασία και την όποια δημοσιογραφική αξία τούτη η ανοιχτή επιστολή προς άπαντα τα ΜΜΕ και τα μέλη της δημοσιογραφικής κοινότητας σε Ελλάδα και Κύπρο, λόγω και της μεταξύ μας δικαστικής διενέξεως, ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου για κάθε δημοσίευμα ή άρθρο που γράφει, πόσω μάλλον όταν κατασκευάζει ή εσκεμμένα αλλοιώνει δηλώσεις του state department, σε δυο προφανείς στόχους επικεντρώνεται:

Ένας στόχος είναι βασικός και πολύ προφανής: χρησιμοποιεί άπαντες και όλους σας με αθέμιτο τρόπο, για κάθε άκριτη αναπαραγωγή, {κειμένων του, δηλώσεων του state department – υπαρκτών, είτε αλλοιωμένων - που υπάρχει στο διαδίκτυο, στοχεύει στο να κατασκευάζει στοιχεία υπέρ του, στην εν προκειμένω δίκη που επίκειται, και όποτε αυτή, εν τέλει, διεξαχθεί μεταξύ μας.

Προς το παρόν -για την δική σας ενημέρωση - μου έχει αποστείλει μόνον τέσσερα παρόμοια νομικής υφής εξώδικα, (και πληροφορούμαι ότι έρχονται και άλλα ακόμα) αλλά ακόμα δεν είναι σαφές αν εντέλει θα προχωρήσει σε δικαστική οδό, όπως επανειλημμένα τον έχω προσκαλέσει-και προκαλέσει δημοσίως, καθώς γνωρίζει ότι τα στοιχεία είναι συντριπτικά που καταρρίπτουν όλα του, ένα προς ένα, τα εκ του προχείρου και μάλιστα σαθρά «επιχειρήματα» του.

Προσωπικά και εξ αρχής τον έχω εγκαλέσει, από τον Μάιο του 2017 να πάει κατευθείαν σε αγωγή ή και μήνυση. Μακάρι να το κάνει. Δεν έχει άλλη επιλογή. Είναι μονόδρομος. Πρέπει να το κάνει!

Εξ άλλου οφείλω να τονίσω δεν πρόκειται για το πρόσωπο του κ. Μιχάλη Ιγνατίου -φίλος του οποίου υπήρξα επί πολλά έτη, λέγοντας του όμως πολλάκις ότι κάποτε θα έπρεπε να σταματήσει αυτό τον κατήφορο και τον πόλεμο εναντίον των συναδελφών του- αλλά η εκστρατεία μου επικεντρώνεται στο φαινόμενο και την παθογένεια. Τις μηχανοραφίες. Τις ίντριγκες. Τις ρουφιανιές. Τα ψέματα!

Τα μίσση και πάθη που σκορπούσε βάζοντας τον ένα με τον άλλο να σκοτώνονται για να επικρατεί και να υπερισχύει Εκείνος! Για τον τρόπο που χρησιμοποιούσε όλους μας εναντίον μας! Για την συστηματική εξάπατηση της κοινής γνώμης! Προς την οποία λογοδοτούμε όλοι! Κάποια στιγμή. Αργά ή γρήγορα.

Αυτή η δίκη όταν και όποτε και αν γίνει αφορά όλο τον δημοσιογραφικό κόσμο! Σε Ελλάδα και Κύπρο! Οι πάντες γνωρίζουν το γιατί. Και εκείνοι που σέβονται τον εαυτό τους ξέρουν πολύ καλά τι εννοώ... Εκείνο που στιλιτεύω και καυτηριάζω δεν είναι το Πρόσωπο ως Πρόσωπο, το οποίο σέβομαι με την δική μου θεώρηση των πραγμάτων, αφού για μένα κάθε Άνθρωπος(κατά το Άνω Θρώσκω) αποτελεί Ζώσα και Δρώσα Ζωντανή Εικόνα Θεού, αλλά αυτό που καταγγέλω και αυτό για το οποίο κατηγορώ τον Μιχάλη Ιγνατίου είναι, για τις άθλιες μεθόδους, τις ύπουλες πρακτικές εξόντωσης, όσων θεωρούσε ότι στέκονται εμπόδιο στα συμφέροντα του, τον τρόπο εξαθλίωσης των φίλων του και τους τρόπους που κάθε φορά χρησιμοποιούσε εναντίον ανθρώπων όπως ο Λάμπρος Παπαντωνίου, και 10αδες άλλοι εκλεκτοί συνάδελφοι. Κυρίως όμως ότι δεν διστάζει να παίξει στα ζάρια την τύχη της Ελλάδος σπρώχνοντας Ελλάδα και Τουρκία σε μια σύγκρουση μη διστάζοντας να χρησιμοποιήσει κάθε άθλια μέθοδο! Με το αζημίωτο πάντα...

Επομένως νομιμοποιούμαι να θέσω ως μάρτυρες, οιονδήποτε θεωρηθεί από τις εισαγγελικές αρχές ότι θα βοηθήσει το έργο και την έρευνα τους, αν αφενός, ακρίτως αναδημοσιεύονται κείμενα που εκπορεύονται από τον κ. Μιχάλη Ιγνατίου ή αποδίδονται έμμεσα ή άμεσα σε εκείνον στην εν προκειμένω δίκη, όποτε αυτή ήθελε διεξαχθεί, και αφετέρου οιονδήποτε κριθεί ότι με την μαρτυρία του θα ρίξει περισσότερο φως στην όλη υπόθεση.

Επαναλαμβάνω δεν πρόκειται για μια προσωπική αντιδικία. Ούτε για τον μεγάλο και γνωστό πετυχημένο δημοσιογράφο που του την

«πέφτει» κάποιος κινούμενος ή υποκινούμενος από ιδιοτέλεια, αλλά διότι ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου θέτει συνολικά εν κινδύνω την χώρα μου, την Ελλάδα, με μια σειρά πράξεις και ενέργειες αφενός, και αφετέρου καθώς με την δύναμη της συστημικής αναγνωρισιμότητας του, είναι δυνατόν να καθορίζει και επηρεάζει την κοινή γνώμη, φαινομενικά «υπέρ» των εθνικών συμφερόντων με λανθάνουσα όμως και διεστραμμένη προβολή τους, με ένα ακόμα πιο επικίνδυνο τρόπο ύπουλο και θολό ενίοτε και σκοτεινής προελεύσεως, υπέρ φιλό Αμερικανισμό, υπηρετώντας αν μη τι άλλο, ούτε αμφοτέρωτα τις διακρατικές σχέσεις Ελλάδος / ΗΠΑ.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που συστηματικά πράττει ίσως και λόγω έξις, δεν βρίσκω άλλο ελαφρυντικό να καταθέσω, που έχει στο να παράγει τέτοια μυθεύματα (fake news, fake statement) τουλάχιστον εξυπηρετώντας αλότρια συμφέροντα και πάντως όχι την Ελλάδα και τα εθνικά της συμφέροντα. Πάντως ένα καλό που είναι να βγει από όλη αυτή την υπόθεση. Αν μη τι άλλο θα κάνει εφ εξής σοβαρότερο και προσεχτικότερο τον κ. Μιχάλη Ιγνατίου καθώς πλέον θα γνωρίζει πως κάθε τι που λέει και γράφει δεν θα το ελέγχει μόνο μια μικρή ομάδα ανθρώπων -και το κάνουμε με κέφι- αλλά μια ολόκληρη χώρα! Ολόκληρη η Ελλάδα ! Καθώς κάθε φορά που τον βλέπει στους δέκτες της ο κάθε Πολίτης θα μάθει να αναζητά την πηγή όσων μετέδωσε σε κάθε ανταπόκριση του. Αυτό και μόνον είναι ένα θετικό αποτέλεσμα. Προάγει τον Πολίτη. Αν και μόνον για αυτό το αποτέλεσμα αξίζει να καταδικαστώ; Ε τότε ας καταδικαστώ! Αρκεί ο Έλληνας και Ελληνό Κύπριος Πολίτης, με αφορμή το θλιβερό «φαινόμενο Μιχάλης Ιγνατίου» μάθει και εκπαιδευθεί στο πως να διασταυρώνει όχι τον Μιχάλη Ιγνατίου αλλά κάθε τι που αφορά ειδικά τα εθνικά ζητήματα! Πόσο μάλλον την καθημερινότητα του. Δεν υπερασπίζομαι τον εαυτό μου για κάτι. Τον Έλληνα Πολίτη επιδιώκω να προβληματίσω. Να τον ωθήσω στο να διερευνά. Να εκπαιδευθεί πως να φιλτράρει κάθε τι.

Η υπόθεση του φαινομένου των fake news / fake statement που παράγει ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου δεν είναι κάτι απλό...

Και φυσικά και εννοείται ότι θα ήθελα και να καταθέσετε και εναντίον του γράφοντος, αν υποπέσει στην αντίληψη σας οτιδήποτε εις βάρος μου επιλήψιμο. Αρκεί να τεκμηριώνεται!

Επίσης, Αξιότιμες Κυρίες, Αξιότιμοι Κύριοι

Συνάδελφοι,

Έχως χρέος και νομίζω νομιμοποιούμαι να απευθύνω στις εισαγγελικές αρχές το ερώτημα της κλήσεως ενός εκάστου εξ υμών, όταν σαφώς προκύπτει ότι αναπαράγονται ακρίτως και άνευ διασταυρώσεως από τις επίσημες official πηγές δημοσιεύματα του κ. Ιγνατίου ή αποδιδόμενα σε εκείνον, ακόμα και μέσω και του ΑΠΕ (αυτή είναι η νέα τακτική του λόγω του ασφυκτικού κλοιού που τον περισφίγγει)...

Λόγω της ειδικής σχέσης που έχει με τον εν λόγω, κατά τα άλλα έντιμο και με ήθος συνάδελφο συντάκτη του ΑΠΕ στις ΗΠΑ, αλλά ο δεσμός δεν παύει να είναι δεσμός. Το αυτό ισχύει και για το ΚΥΠΕ, καθώς εκεί ο άλλος δάκτυλος του Μιχάλη Ιγνατίου έχει και όνομα και ταυτότητα... αλλά και παρελθόν.

Ο δεύτερος στόχος που με τα συνεχή fake news/αλλοιωμένες δηλώσεις που αποδίδονται μάλιστα σε εκπρόσωπο του State Department, αν και πλέον λίγο απίθανο με όσα έχουν συμβεί τα τελευταία χρόνια στην Ουάσιγκτον με το θέμα αυτό (των δημοσιογραφικών ταυτοτήτων) στην περίπτωση που για ακόμα μια φορά του αφαιρεθεί η δημοσιογραφική ταυτότητα από το state department!

Επιδιώκει δηλ, αν ποτέ του αφαιρούσαν την δημοσιογραφική ταυτότητα να ανακηρύξει εαυτόν και ήρωα!

Το κάνει ευκρινώς πλέον. Με κάθε θέμα. Και σε κάθε ευκαιρία και όχι άνευ δόλου και καιροσκοπισμού και ιδιοτελώς κινούμενος.

Και αν τούτο συνέβαινε, που δεν θα συμβεί, του αφαιρούταν η δημοσιογραφική ταυτότητα, τούτο θα συνέβαινε όχι φυσικά για τον «πατριωτικό» του αγώνα, αλλά διότι ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ -αν τυχόν συνέβαινε τούτο - η αφαίρεση της διαπίστευσης και της δημοσιογραφικής ταυτότητας στο state department - πολύ δύσκολο υπό τις παρούσες συνθήκες, καθώς θα ξεσήκωνε άπαντες εναντίον του Αμερικανού Προέδρου. Αν όμως θα συνέβαινε, θα συνέβαινε ακριβώς επειδή συστηματικά ο Μιχάλης Ιγνατίου, για τους λόγους που συνοπτικά και περιεκτικά ανέλυσα, κατασκευάζει fake statements και fake news που αποδίδει σε εκπροσώπους του state department, και μάλιστα αισθητά αλλοιωμένες! Με δόλο, καιροσκοπισμό και ιδιοτέλεια. Η αλλοίωση όμως δηλώσεων της ομοσπονδιακής κυβέρνησης είναι και ομοσπονδιακό βαρύτατο αδίκημα.

Όλα αυτά τίθενται προς ενημέρωσή σας, καθώς το μεγάλο «όπλο» του Μιχάλη Ιγνατίου είναι η άγνοια σε Ελλάδα και Κύπρο, για το τι ακριβώς ισχύει και τι δεν ισχύει στις ΗΠΑ(Ουάσιγκτον -Νέα Υόρκη κτλ).

Ο Μιχάλης Ιγνατίου εκμεταλλευόμενος το βασικό «κενό» ισχύος και δύναμης που υπάρχει αυτή την περίοδο, {ειδικά και εν όψει και όσων διαδραματίζονται στην Γερουσία αλλά -μη λησμονείτε ότι οι ΗΠΑ εισήλθαν και επισήμως σε προεκλογική χρονιά-, ποιος θα αποτολμούσε να κάνει ήρωα και μάλιστα έναν Ελληνοκύπριο δημοσιογράφο, αφαιρώντας του την δημοσιογραφική ταυτότητα; Ουδείς!} «επιχειρεί» σε θολά και βρώμικα νερά...

Το δις εξ αμαρτείν ουκ ανδρός σοφού. Ο λόγος για τον αλησμόνητο Ηλία Δημητρακόπουλο και Λάμπρο Παπαντωνίου.

Ειδικά τον τελευταίο που τόσα δεινά τράβηξε εξ αιτίας του κ. Μιχάλη Ιγνατίου και της παρέας του... Και αυτά θα αποκαλυφθούν στην ώρα τους.

Και φυσικά παραμένει το αδιαμφισβήτητο γεγονός τούτο, το οποίο εκμεταλλεύεται ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου, ελπισόμενος στα γρανάζια του βαθέως Αμερικανικού συστήματος, ότι το state department ειδικά αυτή την περίοδο, ακριβώς λόγω της βίαιης και όλο ένα εντεινόμενης επιθετικότητας των συστημικών ΜΜΕ προς τον Αμερικανό Πρόεδρο Donald Trump, αλλά και με εντολή του ιδίου, έχει γίνει πιο «ανεκτικό» σε τέτοια φαινόμενα, είτε επίθεσης προς τον Αμερικανό Πρόεδρο (και τους στενούς συνεργάτες του)... δείτε την σχετική αρθρογραφία εις βάρος του Αμερικανού Προέδρου επομένως και την αντίστοιχη αρθρογραφία του Μ.Ι. και θα καταλάβετε αρκετά. Αρθρογραφία που εδράζεται και χρηματοδοτείται από άλλα κέντρα. Πολύ ισχυρότερα...

Φιλίες στις σχέσεις μεταξύ των χωρών, ούτε μεταξύ ηγετών, δεν υπάρχουν, ούτε υφίστανται. Υπάρχουν μόνο συμφέροντα γεωπολιτικά και οικονομικά. Και επι τη ευκαρία, και όσοι θέλετε, ψάξτε το. Ποτέ Ερντογάν και Τράμπ δεν υπήρξαν φίλοι! Το αντίθετο! Όλα τα άλλα που γράφονται είναι αβάσιμα. Χωρίς γεγονότα που να στηρίζουν τα περί φιλίας. Τώρα γιατί ο Αμερικανός Πρόεδρος αποκαλεί «φίλο» του τον Ερντογάν καλύτερα μη σχολιασθεί. Τις σχέσεις των χωρών της καθόριζον μόνο η ισχύς η γεωπολιτική τους υπεροχή και τα κάθε είδους συμφέροντα τους.

Εξηγώντας την ανοχή του state department έναντι του Μ.Ι. καθώς πλέον των άλλων λόγων που παρέθεσα, διότι, και για ένα ακόμα πολύ σοβαρό λόγο που στις ΗΠΑ είναι και συνταγματικά κατοχυρωμένος, λόγω της Ελευθερίας του Τύπου ([freedom of press](#)) ορ της Ελευθερίας του Λόγου ([freedom of speech](#)) είναι πάρα πολύ δύσκολο να συμβούν όσα ισχυρίζεται ως επιχειρήματα,

στις αιτιάσεις μας περί αλωιωμένων δηλώσεων (fake news) που κάθε φορά στήνει, ειδικά όμως και για ένα επί πλέον λόγω, καθώς επί προεδρίας Ντόναλντ Τράμπ, αυτά όλα τα δικαιώματα, καθώς και ανοχή, έχουν αμβλυνθεί περαιτέρω, δια της συνεχούς ανοχής εκ μέρους του ιδίου του Αμερικανού Προέδρου και των συνεργατών του, αλλά και διευρυνθεί τα επαγγελματικά δημοσιογραφικά δικαιώματα και για τους απλούς blogger, όπως ως τέτοιος καταγράφεται και ο κ. Ιγνατίου(sic)! Ω ποια τιμή!

Επομένως για να είναι σαφές, αφενός του επαγγελματικού Τύπου, δεν αφαιρείται τόσο εύκολα η δημοσιογραφική ομοσπονδιακού χαρακτήρα επαγγελματική δημοσιογραφική ταυτότητα, όπως αυτή που όσοι είμαστε διαπιστευμένοι στο foreign press center στις ΗΠΑ, -αν και ο κ Ιγνατίου φροντίζει για να μου αφαιρεθεί αυτή η ταυτότητα, το έχει ξανακάνει (...), εκτός αν ο δημοσιογράφος, έχει υποπέσει σε άλλα αδικήματα που δεν εμπίπτουν στο δημοσιογραφικό λειτούργημα. Ή αν πρόκειται για ανταποκριτή στις ΗΠΑ με δημοσιογραφική βίζα τύπου I κάποιο χέρι... να έχει φροντίσει – το έχει κάμει αρκετές φορές- μέσω του βαθέως κράτους των ΗΠΑ, να ανασταλεί η διαπίστευση κάποιου και εν προκειμένω έλληνα ανταποκριτή, λόγω μη έκδοσης visas, όπως και εδώ γνωρίζει τι ακριβώς υπαινίσσομαι ο κ. Ιγνατίου.

Επομένως εκ του ασφαλούς ερίζει ο κ. Ιγνατίου ποντάροντας στην άγνοια των πάντων επί θεσμικών ουσιαδών ζητημάτων που αφορούν στα των ανταποκριτών στις ΗΠΑ.

Αυτά για όσους δεν ξέρουν τα βαθύτερα και εσώτερα που αφορούν εμάς τους διαπιστευμένους ανταποκριτές στις ΗΠΑ, «τιμητής» των οποίων προσπάθησε να καταστεί ανεπιτυχώς ο κ. Μιχάλης Ιγνατίου... με αφορμή την κατασκευασμένη Αμερικανική πρωτοβουλία, η οποία και εξέπνευσε πριν καν εκδηλωθεί δια της επιστολής Μ. Πομπέο προς τον Έλληνα ΠΘ.

Και κάτι ακόμα για την περίφημη ερώτηση του Μιχάλη Ιγνατίου στον Donald Trump

Τον Μιχάλη Ιγνατίου, ούτε κατ' όψη δεν αναγνωρίζει ο Αμερικανός Πρόεδρος, επειδή άκουσα τόσα για την περίφημη ερώτηση που του έθεσε στις 7 Ιανουαρίου 2020 και εισέπραξε και «δάφνες», επειδή αποκάλεσε φίλο του Αμερικανού Προέδρου, τον Ρ.Τ. Ερντογάν! Το πρώτο που μπορώ να σας καταθέσω και όσοι συνάδελφοι ήσαν σε αυτή την διαδικασία στο oval office θα παρατήρησαν ότι ο Αμερικανός Πρόεδρος -ειδικά αυτός – απαντά σε όποιον φωνάζει περισσότερο! Και όχι σε όποιον γνωρίζει. Αυτή είναι η διαδικασία. Δεν υπάρχει δηλ λίστα που δίνει εν προκειμένω η Αμερικανική Πρεσβεία της Αθήνας στον Πρόεδρο και εκείνος, αφού την μελετήσει δει και τις φωτογραφίες των δημοσιογράφων απομνημονεύει τα χαρακτηριστικά τους και απαντά! Λίστα και βέβαια υπάρχει από την Αμερικανική Πρεσβεία που φτάνει στον Λευκό Οίκο και τις συναρμόδιες υπηρεσίες ασφαλείας μέχρι να εισέλθουν οι αντιπροσωπείες -και οι κυβερνητικές και όχι μόνον οι άνθρωποι του Τύπου – αλλά για άλλους λόγους ευνόητους. Ο Πρόεδρος απαντά σε όποιον φωνάζει περισσότερο. Αυτή είναι η περίφημη διαδικασία ερωτήσεων απαντήσεων στο oval office.

Αν ήταν ο εκάστοτε αμερικανός Πρόεδρος να γνώριζε τα πρόσωπα κάθε δημοσιογραφικής εθνικότητας που συνοδεύουν τον εκάστοτε ηγέτη με τον οποίο συναντάται καθημερινώς, τότε θα είχε άλλες ικανότητες. Ας είμαστε λίγο σοβαροί. Επί πλέον επί της ουσίας για τον χαρακτηρισμό που ο κ. Ιγνατίου απηύθυνε στον Donald Trump τον «φίλο σας Ερντογάν», οι πάντες γνωρίζουν αυτό εκ μέρους του κ. Ιγνατίου ήταν για «εσωτερική κατανάλωση» για λόγους εντυπώσεων, για να τονώσει το καταρακωμένο image λόγω των αποκαλύψεων που αφορούν στο πρόσωπο του, για τις οποίες βοά η ελληνική και κυπριακή δημοσιογραφική κοινότητα και φυσικά για επίδειξη στην ελληνική δημοσιογραφική αποστολή.

Αυτό ήταν μόνο και τίποτα περισσότερο. Εξ άλλου ερωτήσεις έκαναν και άλλοι συνάδελφοι Έλληνες πλην των Αμερικανών που τον βομβάρδισαν κυριολεκτικά με το θέμα του Ιράν. Επομένως, ας είμαστε λίγο σοβαροί. Αυτά έτι περαιτέρω ως λεπτομέρειες που δεν είναι επαρκώς γνωστές.

Και για όσους στέκουν «εμβρόντητοι, {στον καταιγισμό πληροφόρησης, λόγω και δικαιολογημένης άγνοιας μπροστά σε όσα ατυχώς επινοεί και επιστρατεύει κάθε φορά ως «επιχειρήματα» ο «Mr fake News» κ. Μιχάλης Ιγνατίου, όταν καλείται να απαντήσει στα αμείλικτα ερωτηματικά που εγείρονται για τους βαθύτερους λόγους και τις ειδικότερες αιτίες επινόησης για την συστηματική - σχεδόν βιομηχανική- κατασκευή fake news! } οι απαντήσεις υπάρχουν. Παρέθεσα μόνον μερικές.

Πέρα από τους προφανείς λόγους που δεν είναι άλλοι από τον άκρατο καιροσκοπισμό. Την επιρροή και φυσικά το χρήμα! Και όλα όσα νομίζω επαρκώς -όσοι φτάσατε εως εδώ – ανέλυσα με τη ανοχή σας.

Αξιότιμοι συνάδελφοι / Συναδέλφισες

Κατόπιν όλων αυτών σας καλώ να επιδείξετε την ανάλογη υπευθυνότητα ο κάθε ένας και η κάθε μια στο πόστο που εκλήθη να υπηρετήσει επαγγελματικά. Δεν έχετε κανέναν, μα κανέναν απολύτως λόγο να συστοιχίζεσθε με τον ένα (εν προκειμένω τον υπογράφοντα την παρούσα έκκληση/ανοιχτή επιστολή) ή τον άλλο (Μιχαήλ Ιγνατίου) και να θέτετε εν αμφιβόλω την επαγγελματική σας αξιοπιστία, την προσωπική και επαγγελματική, καθώς ο κάθε Ένας/Μια εξ ημών και υμών έχει την δική του σεβαστή, καθ' όλα επαγγελματική πορεία, άρα και την ευθύνη για να την διαφυλάξει.

Μείνετε μόνον στις πηγές. Διασταυρώνετε κάθε τι. Αποδίδετε το στην απευθείας πηγή και ειδικώς, επειδή ουδείς μας δικαιούται να πλειοδοτεί σε φθηνούς «πατριωτισμούς», εξάρσεις φτηνού και

επιφανειακού αντιΤουρκισμού/ ΑντιΕρντογανισμού και τα συναφή, ακριβώς όταν συναντάτε «δηλώσεις» που αποδίδονται σε εκπροσώπους του state department, κατ αρχήν ερευνάτε, ρωτάτε, διασταυρώνετε, με το αρμόδιο τμήμα της Αμερικανικής Πρεσβείας στην Αθήνα (και οι δυο επικεφαλείς και ο Έλληνας Π.Τ. και ο Αμερικανός Β.Μ είναι εξίσου σοβαροί επαγγελματίες.)

Υπεύθυνοι και σταθεροί και προσηλωμένοι στις αρμοδιότητές τους σε κάθε περίπτωση μένετε σταθερά προσηλωμένοι μόνο σε όσα αναρτώνται στην [επίσημη ιστοσελίδα του State Department!](#) Ή αν δημοσιεύονται εφ εξής τυχόν δηλώσεις από εκπροσώπο του State Department επικεντρώθαιτε και στα ντοκουμέντα που συνοδεύουν! {βλ σχετικώς την ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ Κυριακή 1^η Δεκεμβρίου 2019. }

Κατευθύνεστε στα αντίστοιχα διαδικτυακά departments για τα επίσημα δεδομένα του State Department και αναζητείτε μόνον τις επίσημα αναρτημένες θέσεις των ΗΠΑ [ΕΔΩ](#) ΌΠΩΣ ΒΛΕΠΕΤΕ ΚΑΙ ΘΑ ΔΙΑΠΙΤΩΣΕΤΕ ΜΕ ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΧΤΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΟΙ ΕΝΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΤΟΥ STATE DEPARTMENT ΠΟΥ ΠΛΕΟΝΑΖΟΥΝ ΥΛΙΚΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΘΕΙ ΜΕ ΌΤΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΑΝΕΥΘΥΝΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ. ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ, ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΥΔΙΑΚΡΙΤΟΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΠΟΥ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΑΙ, ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΦΑΝΕΙΣ: ΙΔΟΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ!

Αξιότιμες Κυρίες / Κύριοι

Με την παρούσα ανοιχτή επιστολή μου σας καλώ ο κάθε ένας και η κάθε μια να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και να κάνει απλώς ορθώς, συνειδητά και μόνον επαγγελματικά την δουλειά του/της με άκρως αυστηρότατα επαγγελματικά πλαίσια. Δηλ. έλεγχο. Συνεχή Διασταύρωση. Έρευνα. Παραπομπή στις πηγές. Αναγωγή στις επίσημες πηγές. Απευθείας στις επίσημες πηγές (δηλ Αμερικανική

Πρεσβεία στην Αθήνα. [Σελίδα του state department](#)) και όχι άκρατη αναπαραγωγή, γιατί ο καθείς, ο κάθε Ένας μας, και η κάθε Μια, εφ εξής, φέρει εις το ακέραιο την δική του προσωπική επαγγελματική ευθύνη του. Πέραν άλλων σκοπιμοτήτων.

Τέλος να προσθέσω πως δεν είναι πλέον δικαιολογία ότι εφ όσον αναρτάται κάτι στο κρατικό ΑΠΕ φεύγει από μας η ευθύνη, να το διασταυρώσουμε, διότι όλο αυτό το σύστημα δεν μοιάζει με ένα απίστευτης έκτασης υβριδικό πόλεμο στοχευμένης παραπληροφόρησης, είναι!

Παραπληροφόρηση, η οποία ενδεδυμένη μάλιστα και με τον «λερωμένο» πλέον από πολλούς μανδύα του κατ' «επάγγελμα πατριωτισμού», ο οποίος βρίσκεται και σε πλήρη έξαρση, θέτει εν αμφιβόλω και την δική μας επαγγελματική αξιοπιστία αλλά και ακούσια -κάποιοι πλέον είναι φανερό πως - μας χρησιμοποιούν για βαθύτερους και αλλότριους σκοπούς και στόχους...

Σας καλώ και σας προσκαλώ να επιδείξουμε Σύνεση. Επαγγελματισμό. Δεοντολογία. Διάκριση. Ψυχραιμία. Αυστηρότητα και προσήλωση στην κατά γράμμα δημοσιογραφική δεοντολογία. Σεβασμό στους κανόνες που έχουμε μάθει ο κάθε ένας μέσα από την δική του πλούσια και πολύχρονη εμπειρία και να μην εισερχόμεθα σε θολά και σκοτεινά τούνελ. Περίεργες και επικίνδυνες ατραπούς. Διαδρομές, που αγνοούμε αν υπάρχει καν έξοδος ή διέξοδος...

Το «φαινόμενο Μιχάλης Ιγνατίου» δεν είναι μια απλή υπόθεση. Αγγίζει και ξεπερνά όλους μας πέρα από πρόσωπα και καταστάσεις. Ίσως και ο ίδιος να έχει πέσει θύμα... θα έλεγα ως ένα καλό άλοθι...

Δεν ξέρω. Τον μελετώ σχεδόν μια 20ετια. Βιβλίο γράφω. Πολυπράγμων. Πολύπροσωπος. Πραγματικός Ιανός.

Προσωπικά, ανησυχώ πολύ για τις επερχόμενες εξελίξεις στην περιοχή μας, για αυτό και εφιστώ την προσοχή όλων σας. Καταθέτω την αγωνία μου. Τις εύλογες ανησυχίες μου.

Όσα διαδραματίζονται, εμφανώς στο πλαίσιο ενός υβριδικού πολέμου υπέρ πληροφόρησης αλλά και παραπληροφόρησης, δεν είναι άσχετα μεταξύ τους. Το «φαινόμενο» Μιχάλης Ιγνατίου είναι μια από τις πιο περίεργες εκφάνσεις αυτού του πολέμου υπέρ και παρά πληροφόρησης.

Λιγη προσοχή και μια διακριτική έρευνα στα ελάχιστα μόνο από τα 10αδες (αν όχι 100αδες) γεγονότα που σχετίζονται και με όσα αναφέρονται στο παρόν υπόμνημα μου, και ανοικτή επιστολή, τουλάχιστον, αν μη τι άλλο, ας προβληματίσει τους παραλήπτες.

Το «φαινόμενο» Μιχάλης Ιγνατίου είναι η προσωποποίηση της παθογένειας και της έντονα παρατεταμένης κρίσης στον Ελληνικό Τύπο. Υπάρχουν και άλλοι; Κατηγορηματικά η απάντηση είναι ΝΑΙ!

Είμαι πεπεισμένος όμως, πλέον, πως ό,τι πράττει, ο κατά τα άλλα «φίλος» και καλός συνάδελφος κ. Μιχάλης Ιγνατίου, δεν είναι απλά μια αλαφιασμένη καιροσκοπική, έστω μανιώδους φύσεως και προελεύσεως, διάθεση για άντληση περισσότερου χρήματος- μέσω της αυξανόμενης προβολής του και επισκεψιμότητας -και αν την έχει και αυτή - θα ήταν το λιγότερο αυτό. Μακάρι να ξεπεράσει και τα 100.000.000 επισκέπτες (visitors) αλλά δεν είναι αυτό το ζήτημα (...) Αλλού είναι το άκρως επικίνδυνο της υποθέσεως και νομίζω, ανέλυσα επαρκώς και σας κατέστησα κοινωνούς -όσους λάβατε γνώση αυτής της αγωνιώδους έκκλησής μου μέσα από αυτή την ανοιχτή και δημόσια επιστολή μου- των σκέψεων και των προβληματισμών μου.

Επομένως,

Αναλαμβάνω πλήρως το κόστος αλλά και την ευθύνη όσων υπογράψω και σας καθιστώ κοινωνούς, συγκοινωνούς και συν υπεύθυνους στην Αλήθεια.

Επαναλαμβάνω μοιάζει και προσομοιάζει με προσωπική διένεξη. Δεν είναι! Η έρευνα εστιάζει στο Πρόσωπο αλλά καυτηριάζει, τις μεθόδους, τις πρακτικές και τους μηχανισμούς, μιας εξω θεσμικής, παρακρατικής αντίληψης και πρακτικής, που αγγίζει όμως δυστυχώς πολλές πτυχές του δημοσίου βίου σε Ελλάδα και Κύπρο. Υπάρχουν ευθύνες και θεσμικές εκτροπές που εν τω μεταξύ συνηγόρησαν στην αναπτυξη και εξάπλωση του «φαινομένου» Μιχάλης Ιγνατίου...; Απάντηση: βεβαίως και πολλές μάλιστα!

Τέλος, ζητώ την κατανόηση σας για το εύρος της επιστολής μου - υπόμνημα προς ΜΜΕ (και άλλους ενδιαφερόμενους - εμπλεκόμενους Φορείς) αλλά επειδή τα γραπτά μένουν (scripta manent) και είναι αυτά οι αδιάψευστοι μάρτυρες της αλήθειας και της πιστοποίησης των γεγονότων στο χρόνο και την ιστορία. Τουλάχιστον για τους ιστορικούς του μέλλοντος.

Με την δέουσα εκτίμηση και σεβασμό

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

02.02.2020

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ 0 : και φυσικά η έρευνα για τον Μιχάλη Ιγνατίου και θα συνεχισθεί και θα ολοκληρωθεί!

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ 1: Τα γεγονότα όταν συμβαίνουν τότε η αποκάλυψη τους είναι θέμα χρόνου. {Α.Σ.}

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ :

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ {ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ, ΥΦ. ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ , ΣΥΝΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ, ΥΠ.ΕΞ. ΕΛΛΑΔΟΣ}

ΕΣΗΕΑ , ΘΕΣΜΙΚΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ (ΕΝΩΣΕΙΣ ΟΜΟΣΠΟΝΙΔΕΣ κτλ)

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ (ΕΝΤΥΠΙΑ , ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ) -ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΗ - ΜΜΕ {WEB PAGE, BLOG, κτλ }

ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ : ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ (Ε.Κ.Π.- ΠΑΝΤΕΙΟΥ, κτλ)

Ελεύθερη προς ανάρτηση στα social media (face book, twitter, ok, ktl) ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ

ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΤΕ ΚΑΘΕ ΤΙ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ

Στην διάθεση σας για κάθε απάντηση στις εύλογες απορίες σας.

ΣΧΕΤΙΚΑ links :

<https://www.alexstefanopoulos.gr/category/exidikevmeni-kategoria/michalis-ignatiou/>

<https://www.alexstefanopoulos.gr/2019/11/01/oyden-krypton-o-oy-mi-faneron-genisetai-ta-afani-tois-fanerois-tekmairoy/>

<https://www.alexstefanopoulos.gr/2019/11/04/tharsei-legon-t-alithes-oy-sfalei-pote-all-oyden-erpei-pseydos-eis-giras-chronoy/>

<https://www.alexstefanopoulos.gr/2019/11/07/pros-michali-ignatiou-gt-oyk-exagoysin-karpon-oi-pseydeis-logoi/>

<https://www.alexstefanopoulos.gr/2019/10/17/o-michalis-ignatiou-kai-ta-strateymena-fake-news-ola-se-ena/>

<https://ny-gr-kokkini-grammi.blogspot.com/2020/01/3o-vs.html> ΤΡΙΤΟ ΕΞΩΔΙΚΟ

<https://ny-gr-kokkini-grammi.blogspot.com/2020/01/4-vs.html> ΤΕΤΑΡΤΟ ΕΞΩΔΙΚΟ

<https://ny-gr-kokkini-grammi.blogspot.com/2020/01/2o-vs.html> ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΞΩΔΙΚΟ

<https://ny-gr-kokkini-grammi.blogspot.com/2020/01/vs.html> ΠΡΩΤΟ ΕΞΩΔΙΚΟ

«Η πένα είναι πιο δυνατή από το ξίφος»

Edward Bulwer-Lytton, 1803-1873, Άγγλος συγγραφέας